

Чи випадково
загинув конкурент № 1
Януковича?

с. 4 »

Фото youtube.com

Цікава

ГАЗЕТА + TV

17 січня 2019 року №3 (59) Ціна 5 грн

ЗНАЙ НАШИХ!

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Місцеві жителі жартома називають його Босяком, а школярі — поважно Босим Отаманом.

«А піти з цього світу хочу, як і прийшов, — босим»

Розповів під час прогулянки по снігові у 15-градусний мороз житель Володимирця Рівненської області Михайло Пікторов, який уже понад 20 літ не взувається ні влітку, ні взимку

Кость ГАРБАРЧУК

Він власним прикладом, а не словами пропагує здоровий спосіб життя. У будь-яку пору року та погоду в райцентрі Володимирець можна зустріти цього сивочолого,

з бородою чоловіка, на ногах у якого ні чобіт, ні черевиків. Місцеві жителі жартома називають його Босяком, а школярі — поважно Босим Отаманом, адже Михайло Пікторов уже багато років очолює дитяче козацьке товариство «Пагін», яке нараховує

понад 1300 учнів. Ця громадська організація займається військово-патріотичним вихованням школярів. Діє 12 її осередків у селах Володимирецького району. Діти ходять у походи, організують фестивалі патріотичної пісні, влаштовують мандрівки на плажах Стиром та Горинню. Щороку на озері села Воронки проводять військово-спортивну гру «Сагайдак». І все це тримається на ентузіазмі та харизмі головного отамана, незаперченного авторитета серед школярів. Тож можна сказати, що їм пощастило з наставником.

Закінчення на с. 6 »

НЕЙМОВІРНО!

Фото credo.pro.

Український Ван Гог повернувся з війни

Замість фарб і олівців у майстра з Нової Каховки на Херсонщині Анатолія Обелеця (на фото) — вогняна струна. Квіти, казкові звірі й птахи, дівчина-весна з флейтою, дідусь-музикант і мати з немовлям на його картинах виконані технікою прорізної об'ємної мозаїки і зачаровують з першого погляду. А сам художник, керуючись відомим висловом «Краса врятує світ», почав рятувати унікальним захопленням себе і побратимів, котрі, як і він, повернувшись з АТО, намагаються побороти поствоєнний синдром

Мирослава КОЗЮПА

НІХТО У СВІТІ НЕ СТВОРЮЄ ТАКИХ КАРТИН

Унікальні роботи Анатолія Обелеця вирізьблює понад 20 років. Хоча інтарсія — технологія оригінальної обробки дерева за допомогою високої

Анатолій Обелець удосконалив цю техніку, розробив власні методи, які надають його роботам 3D-ефекту.

температури — зародилася ще в таборах ГУЛАГу. «Ті в'язні були талановитими людьми, тож придумали спосіб різьблення без ріжучих інстру-

ментів. Там же строк відбували дуже світлі голови — інженери, різні фахівці, а мати ножі, сокирки, якісь різці їм було заборонено. І тому комусь спало на думку за допомогою трансформатора знизити напругу. Завдяки цьому дріт нагрівається і здатен плавно різати дерево. Контур виходить дуже акуратний, даючи такий випалений колір», — розповідає митець.

Анатолій Обелець удосконалив цю техніку, розробив власні методи, які надають його роботам 3D-ефекту. Досягає цього шляхом нашарування на тло десятків, а то й сотень деталей, вирізаних із дерева. За його словами, розпечена струна — універсальний ріжучий інструмент. У площині різки рухається в будь-якому напрямку, а тому здатна створити дрібні деталі.

Закінчення на с. 13 »

РЕКЛАМА

РОБОТА В ПОЛЬЩІ

(м. Намислов)
цех із розробки курей-бройлерів

ЗАБЕЗПЕЧУЄМО:

- доїздом;
- комфортними умовами;
- проживанням (сімейні пари окремо);
- повноцінними обідами;
- спецодягом;
- свіжою курятиною.

ОПЛАТА 20-25 тис. грн/міс.
ВИМОГИ: біометричний паспорт або діюча віза
ОФІЦІЙНИЙ РОБОТОДАВЕЦЬ!
ТЕЛЕФОНИ: (067) 333-73-93, (067) 674-41-04

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Дивовижний порятунок: лижника знайшли у засніжених Карпатах через 5 днів!

Найрезонансніші події в країні та світі очима наших журналістів

Так, як Ігор Грищенко, виживали хіба в кіно

Рятувальники кажуть, що подібних випадків в українських горах ще не було

34-річний киянин Ігор Грищенко вижив без їжі і спорядження при нічних температурах до -20 та постійних снігопадах. Справжнє диво!

Ігор із другом загубились через погану видимість, коли катались на лижах. Товариша знайшли через день, а на слід Ігоря натрапити не вдалось. У ці січневі дні в Карпатах пропало загалом 6 людей. Один із туристів замерз на смерть першої ж ночі. Тому рятувальники та родичі дуже зраділи, коли Ігор раптом зателефонував до них аж через три дні після зникнення! Встиг сказати лиш, що він біля якогось потічка — і зв'язок обірвався. Місце, звідки дзвонив, вираховали і прочесали навколо 5 кілометрів, та безрезультатно. До пошуків було залучено не тільки рятувальників, а й лісників, використовували навіть вертоліт. Але надія згасла. І ось на п'ятий день — знову дзвінок від Ігоря! Знесиленним голосом він сказав, що натрапив на хатинку лісника і зараз перебуває в ній. Через кілька годин його знайшли.

Як чоловікові вдалося вижити? «Коли я ночував у лісі, викопав у снігу лунку, поклав лижі і спав на них. Кожні 15 хвилин зігрівався: стрибав, танцював. Потім почав спускатися до річки. Настала друга холодна ніч. На щастя, мені товариш подарував термос, я набирав у нього воду. Багато пив, бо їжі не було», — розповів він. Ще одну

ТойХтоВиживУМорозСередСнігів...

ніч чоловік провів у стіжку сіна. Сказав, що якби не натрапив на хатинку, де знайшов какао та варення, то сил на наступну ніч у снігу в нього б не вистачило.

Ігоря Грищенко госпіталізували у районну лікарню із переохолодженням та з обмороженням пальців. Рятувальники та досвідчені лижники досі не можуть повірити, що він зумів вижити в таких умовах. Кажуть, чоловікові допомогла неймовірна сила волі і хороша фізична підготовка. «На моїй пам'яті, щоб людина настільки довго боролася, такого ще не було. Траплялися випадки, коли лижники губилися, і ми

майже добу їх шукали. Люди були знесилені і просто лягали в лісі та вже ні на що не сподівалися», — зауважив заступник начальника Славської пошуково-рятувальної групи Микола Хрипта.

Залишається лише сказати, що Ігор Грищенко — досвідчений лижник та сноубордист, багато років займається фрірайдом — катанням поза лижними трасами. Він викладає у школі для лижників, де також навчає їх виживанню в суворих умовах. І ось свої знання йому довелося перевірити на практиці. Тепер від охочих повчитись у школі Ігоря Грищенка точно не буде відбою.

У Львові чоловік хотів повіситись на світлофорі

У місті Лева самогубець обрав дивний спосіб звести рахунки із життям

Він вирішив вкоротити собі віку на очах у людей. Незнайомця ледь врятували. Патрульні поліцейські, проїжджаючи вулицю Городоцькою, побачили натовп і зупинилися. Виявилось, що перехожі намагалися витягнути з петлі чоловіка, який хотів повіситись, прикріпивши зашморг до світлофора. Поліцейські перерізали мотузку і звільнили громадянина з петлі.

Стан самогубця був важкий, він задихався і кілька разів неприпомнів. Правоохоронці викликали «швидку» і до її приїзду підтримували потерпілого в свідомості. Чоловіка вдалося врятувати, він госпіталізований.

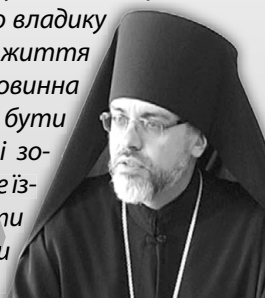

Фото glavcom.ua.

● ПРЯМА МОВА

ДАНИІЛ, архієпископ Памфілійський, який був екзархом Вселенського патріархату і брав участь у процесі надання ПЦУ автокефалії, про те, якою має бути нова українська церква:

«...Я їду в Кіровоградську область в інтернат вітати дітей. Три церкви міста Знамянка могли б об'єднати зусилля і відновити цей інтернат. Але вони нічого не роблять, хоча саме це є сферою, де Церква повинна була б себе проявляти! Це те, до чого я закликаю владу Епіфанія, — вклинитися у життя суспільства. Церква повинна увійти в ці проблеми, а не бути банківською установою і золотити храми й лаври. Не їздити на мерседесах, а бути серед народу і працювати з людьми.»

Не коньяк, а бурштиняк!

Наші співвітчизники в інтернеті обрали нову назву для цього алкогольного напою

Згідно з результатами, чверть опитаних (25,6%) хочуть, щоб коньяк в нашій країні іменувався як Український бренді або Бренді України. На другому місці — назва Бурштин/Бурштинок/Бурштиняк (9,4%). На третьому — Гайстер (8,5%).

Далі список такий: К'янок (7,9%), Дубовик/Дубняр (7,2%), Брунат (5,3%), Каннук (4,5%), Укрняк/Украньяк (4,3%), Сонцедар/Сандар/Виндар (3,3%), Бревіс (3%). Усі інші варіанти набрали менше трьох відсотків голосів.

Нагадаємо, відповідно до Угоди про асоціацію з ЄС Україна зобов'язалася з 2026 року відмовитися від використання захищеного географічного позначення «коньяк» для напою вітчизняного виробництва. Замість терміну «коньяк України» має вживатися або «бренді», або нова назва, котра буде поширюватися лише на українську продукцію. А ви за яку назву проголосували б?

Зігфрід (зліва) і Шон — наші хлопці на передовій.

В українській армії — німець та американець

У 503-му окремому батальйоні морської піхоти Військово-Морських Сил ЗСУ за контрактом служать двоє іноземних громадян

Німець Зігфрід захищає Україну у мінометній батареї. Він із сім'ї емігрантів із СРСР, тому вільно володіє російською. «Характер нордичний, і дійсно Зігфрід мотивований так, що відразу згадуєш німецьку міфологію. Чоловік покинув хорошу роботу в ЄС і Канаді, він має досвід військової служби, і його ставлення до служби абсолютне професійне. І розуміння мінометної справи в нього глибоке, знання і практика фундаментальні, є чому повчитись. Дуже мотивований боєць і цікава людина», — так про цього воїна написав військовий журналіст Юрій Бутусов.

Ще один контрактник 503-го батальйону — громадянин США Шон Фуллер. «Шон говорить поки що тільки англійською, вчить українську. Він із родини священників, і схоже, що для нього служба в Україні — щось подібне до місіонерства. Служив у США в береговій охороні. Дуже врівноважена людина, яка прагне чітко виконувати всі команди», — характеризує американця Бутусов.

До речі, батальйонном командувє Вадим Сухаревський, відомий тим, що став першим офіцером Збройних сил України, який віддав наказ стріляти у російських найманців. Це сталося 13 квітня 2014 року біля Слов'янська.

ПОЛІТИКА

Віктор ЮЩЕНКО: «Юлія Тимошенко перешкоджала створенню помісної церкви»

Отримання автокефалії українським православ'ям тотожне набуттю незалежності 1991 року, це подія, на яку чекали багато поколінь. Державні діячі української революції 1918–1920 років, практично усі президенти нашої країни, окрім Януковича, намагалися добитися надання Томосу, і цей процес успішно завершив Петро Порошенко

ФОТО facebook.com.president.ukraine.

То візити Віктора Андрійовича і Юлії Володимирівни на Святу Землю мали різну мету?

(Єрусалимський. — Ред.) мені декілька разів нагадував: «Пане президенте, це у вас питання політичне — створення Української помісної церкви». Цю установку піднесли як політичну. Я апелював до мільйонів українських вірян. Чому я як пересічний громадянин, як вірянин своєї церкви не може мати це благо?» — розповів Віктор Ющенко в інтерв'ю «Прямому» телеканалу.

За словами Ющенка, напередодні його візиту з Єрусалимським патріархом

спілкувалася Юлія Тимошенко, яка спеціально приїздила на Святу Землю. Саме вона намагалася призупинити процес надання Томосу, і наслідки її бесід з лідерами православ'я давалися визнаки.

«На жаль, замість того, щоб дружно взятися всім за це, говорити, як то важливо для держави, для нації, були люди, котрі експлуатували це як політичний фактор. Прикро. Але, можливо, від того ми й кріпкі», — підсумував він.

Джерело: zik.ua.

Віктор ПОЛІЩУК

Але, як виявляється, у вітчизняному політикумі є й ті, хто власні кон'юнктурні інтереси ставить вище національних і у найбільш вирішальні моменти проводив підриєвну роботу проти створення Української помісної православної церкви.

Віктор Ющенко, третій президент України, розповів про те, як минулого року, відвідуючи патріарха однієї з найстаріших православних церков — Єрусалимської, якого він переконував підтримати надання автокефалії, почув від нього думки, що українське церковне питання носить суто політичний характер.

«У моєму житті, якщо ми говоримо про церковну стезю, це була одна з припливних розмов. Тому що патріарх

ШОК!

У Польщі мера Гданська зарізали на очах у сотень людей

Під час концерту 13 січня на сцену вибіг чоловік і ножом завдав кількох ударів просто у серце голові міста 53-річному Павлу Адамовичу (на фото)

ФОТО uaportal.com.

Василь РОГУЦЬКИЙ

Нападник кричав зі сцени, що його незаконно засудили і катували у в'язниці. За його словами, він потрапив за грати за попереднього уряду, сформованого партією «Громадянська платформа», членом котрої в минулому був Адамович. Напад стався під час традиційного щорічного благодійного концер-

53-річний Павел Адамович був щирим другом України і зробив багато конкретних справ для налагодження добросусідських відносин.

ту, на якому волонтери збирають кошти на медичне обладнання для лікарень. Цього разу небайдужі люди пожертували аж 20 мільйонів євро (!), і голова саме виголошував святкову промову...

Мера терміново госпіталізували. Операція тривала 5 годин, але пацієнт помер. Трагедія стала шоком і для півмільйонного Гданська, і для всієї Польщі. У країні оголосили триденний траур. У Варшаві та інших містах тисячі людей вийшли на мовчазні мітинги проти ненависті і насильства.

Свої співчуття сусідам висловили багато українців, у тому числі й Президент Порошенко. Адже 53-літній Павел Адамович був щирим другом України і зробив багато конкретних справ для налагодження добросусідських відносин. Наприклад, у 2014 році на знак солідарності із воюючою Україною та підтримки її євроінтеграційних прагнень він започаткував стипендійну програму для студентів Львова з метою проходження практики в провідних фірмах Гданська і Польщі загалом. Пан Павел, до речі, активно критикував теперішню польську центральну владу.

Убивця — 27-річний мешканець міста Стефан Вілмонт. У грудні він вийшов на волю з в'язниці, де просидів 5 з половиною років за збройне пограбування чотирьох банків, котрі, як розповідав на суді, детально планував. Схоже, вбивство мера Гданська злочинець також продумав дуже ретельно. Щоб обійти охорону, Стефан Вілмонт видрукував собі липову картку представника преси. Він спеціально вибрав момент, коли в усіх були увімкнені камери телефонів — люди очікували зняти світлове шоу. Він знав, коли і з якого боку піднятися на сцену. Він знав, як зробити це найбільш ефектно.

І тикати після нападу злочинець не збирався. Він стояв на сцені, поки до нього не підбігли охоронці. Але вони відреагували надто пізно...

СТАНЬТЕ БАГАТИЄМ ЗАВДЯКИ ДАТІ ВАШОГО НАРОДЖЕННЯ!

ОТРИМАЙТЕ КЛЮЧІ ВІД АВТОМОБІЛЯ АБО 546 000 ГРН!*

За останні роки було вручено 18 автомобілів, і сьогодні ми розшукуємо 19-го переможця і єдиного власника нового автомобіля або 546 000 грн!*

УВАГА!
Ми розшукуємо переможця 19-ї призової акції для вручення Суперпризу: АВТОМОБІЛЯ або 546 000 грн!*

Вдячний Вам за можливість виграти автомобіль! Дякую Вам за змістовні каталоги та якісні товари, за доступні ціни та унікальні пропозиції! Скажу відверто: здивувався, коли отримав повідомлення переможця! Проте справедливість перемогла: новий автомобіль дістався мені заслужено! Дякую!
Тичина О. П., м. Київ

ВРУЧЕННЯ вже СКОРО!

► Візьміть дві останні цифри Вашого року народження та відніміть від цього числа 19.

► Додайте вік, якого Ви досягли (досягнете) у 2019 році.

► Результат помножьте на номер призового автомобіля – 5460.

УВАГА! Якщо в результаті Ви отримали 546 000 – ВІТАЄМО! Ви – ПЕРЕМОЖЕЦЬ!

Терміново телефонуйте за безкоштовним номером та повідомте про Ваш вибір: автомобіль або 546 000 грн!

0-800-50-55-48

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 08:00 до 20:00, неділя з 09:00 до 19:00)

КОД АКЦІЇ: 66353

*Акція № 19 проводиться з 14.12.2018 р. по 14.06.2019 р. на всій території України. Розіграш відбудеться 19.06.2019 р. в м. Києві. Детально про умови акції та місце проведення розіграшу Ви дізнаєтеся з окремого листа. Призовий фонд трьох маркетингових акцій, які будуть проводитися впродовж року, становить 546 000 гривень (у даному макеті представлений у вигляді автомобіля, організатор залишає за собою право вибору між врученням грошового і речового приза). Дана маркетингова акція не є лотереєю, грою (в тому числі азартним або іншим заходом, заснованим на ризику), конкурсом або публічною обіцяркою винагороди без оголошення конкурсу в розумінні глави 78 Цивільного кодексу України. Відповідаючи на цю акцію, клієнт дає згоду на подальше використання інформації та партнерами його персональної інформації, таку згоду можна відкликати будь-якої миті. Телефон для довідок: (044) 290-93-62 (вартість послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ. **Мається на увазі сума призового фонду, частину з якого отримав Головний переможець у разі офіційного визнання перемогти. © ТОВ «МУЛЬТИШАНС», а/с № 32, м. Київ, 03300. 2019 р. NDI_KEY_CC_CIKAVGAZ_160119

КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Чи випадково загинув конкурент № 1 Януковича?

17 січня виповнюється 12 років від дня, коли на полюванні був застрелений Євген Кушнар'єв — «не перша, але й не друга людина» в сумнозвісній Партії регіонів

Василь РОГУЦЬКИЙ

ГОЛОВНОГО СВІДКА ДОПИТАЛИ АЖ ЧЕРЕЗ 5 МІСЯЦІВ

Кулю в живіт Євген Кушнар'єв отримав у лісі поблизу Ізюма, кілометрів за 100 від Харкова. Але й досі ніхто достеменно не може сказати, було це вбивство чи нещасний випадок. Бо, по-перше, навіть від соратників Кушнар'єва прозвучало кілька версій події (за однією з них, його застрелили в машині), а по-друге, слідство велося так, що залишило по собі більше запитань, ніж відповідей. Слідчі, схоже, робили все, аби ніхто з учасників полювання не поніс відповідальності.

Так, егеря, який організував лови, допитали лише через 5 днів після трагедії, а нардепа і близького соратника Євгена Кушнар'єва Дмитра Шенцева, котрий того дня був разом із загиблим, — аж через кілька місяців. Підозрілий і час фатального пострілу — уже давно зайшло сонце. Хто в таку пору полює? Неясно також, чому хтось забрав одяг загиблого з лікарні і повернув його лише за кілька днів. А як ігнорувати слова сина Євгена Кушнар'єва про те, що він бачив на верхньому одязі дві дірки? Це може означати, що куля пройшла навиліт, а яку ж тоді витягнули з тіла покійного хірурги?

...Дмитро Шенцев і досі на робочому столі тримає портрет друга. Він упевнений, що стався нещасний випадок. Каже, що дійшов такого висновку після сотень безсонних ночей обдумування.

За вбивство з необережності судили помічника Шенцева Дмитра Завального. Нібито куля саме з його зброї, відрекшетивши від дерева, влучила у Кушнар'єва, який перед тим порушив правила полювання і змінив своє

місце розташування. Завальний, за версією слідства, цілився у вовка, який несподівано вибіг. Після оголошення вироку підозрюваного амністували як батька малолітньої дитини. Пробачили йому і незаконне носіння зброї. Зараз, кажуть, Завальний небіжно живе десь улюбій для українських товстосумів Швейцарії...

Тодішнє полювання теж було незаконним, хоч його потім по-

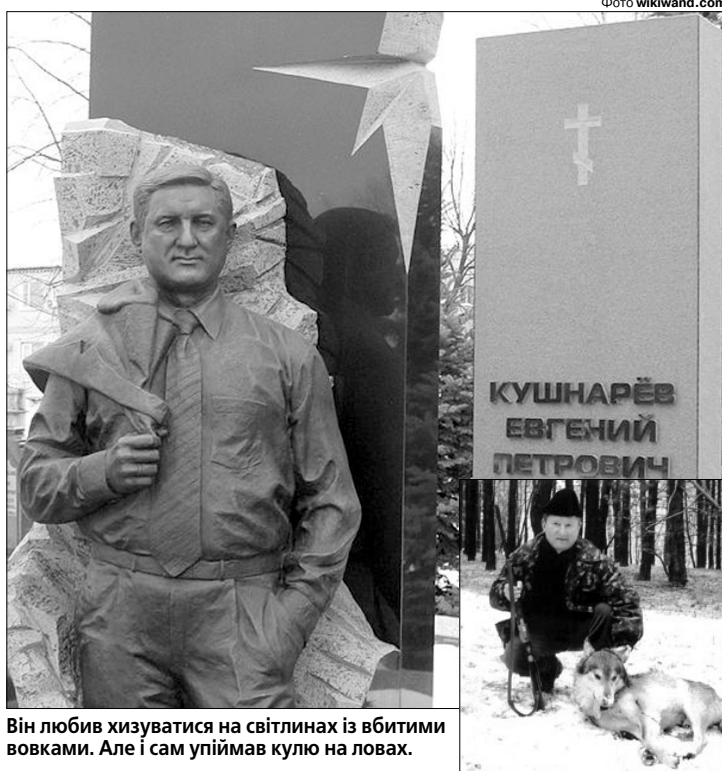
Син Кушнар'єва бачив на верхньому одязі дві дірки. Це може означати, що куля пройшла навиліт, а яку ж тоді витягнули з тіла покійного хірурги?

давали як санітарний відстріл. Але дотримання формальностей для залізного «хазяїна Харківщини» Євгена Кушнар'єва було б проявом слабкості. Такі були написані правила у регіоналів. Кажуть, коли видавали книгу про Євгена Кушнар'єва, то він наполіг, щоб у ній було його фото з полювання, де він сидить над убитим закривавленим вовком. Вважалося, що це вияв «крутизни».

...Потерпілого рятували медики із районної лікарні. Через значну втрату крові його не можна було транспортувати до Харкова чи Києва. Харківські лікарі встигли прилетіти до Ізюма, ще коли поранений був живим, а німецькі медики прибули вже запізно...

ВІН МІГ БИ ЗАЗІХНУТИ НА БУЛАВУ?

Політолог Тарас Чорновіл,

Він любив хизуватися на світлинах із вбитими вовками. Але і сам упіймав кулю на ловах.

який колись був у рядах регіоналів, каже, що донецькі сприймали представника Харківщини як вискокчу. Чорновіл упевнений: якби не сталося трагічних подій, то через рік-два Євген Кушнар'єв склав би конкуренцію Януковичу за лідерство у партії. Відносно молодий представник харківського клану мав значно кращий вигляд та був красномовнішим за тугодума з донецького. Та й за спиною у харків'янина неабиякий досвід — ще в кінці 1980-х він став ініціатором демократичної платформи у Комуністичній партії Харківщини, очолював Адміністрацію Президента при Леоніді Кучмі, був головою Харківської ОДА.

Словом, харизматичний лідер. Але чи такий він уже був інакший, ніж його однопартійці? Ось ці відомі слова Кушнар'єва, сказані ним за часів Помаранчевої революції на сепаратистському з'їзді в Северодонецьку, цілком могли б належати будь-якому регіоналу: «Хочу напам'ять горячим головам под оранжевими знаменами: от Харькова до Києва — 480 кілометрів, а до границі з Росією — 40!.. Вставай, страна огромная, вставай на смертний бой, с нацистской силой темною, с оранжевой чумой!..»

Кушнар'єв був прихильником

федералізації України, що фактично означало б поділ держави на удільні феодальні князівства і зрештою — розвал країни. Коли після Революції гідності почалась реальна реформа місцевого самоврядування, і повноваження та гроші отримали не «землі-князівства», а місцеві громади, то колишні регіонали не підтримали децентралізаційних законів. Бо вони «за» місцеву владу лише на словах, насправді їм треба лиш «уділи». Хоч на це їхні прихильники мало звертають уваги.

Тому трохи дивно, коли інколи кажуть, що якби Євген Кушнар'єв жив і замість Януковича виграв президентські вибори, то Україна пішла б іншою дорогою. Сумнівно. Політично та світоглядно Кушнар'єв мало чим відрізнявся від донецького «міцного господарника», фактично був його двійником. Він так само здав би Україну російським «братам» і відвернувся б від Європи.

Але от на відміну від боягузливих Яника, навряд чи втік би до Росії. І тоді Україна за свою незалежність заплатила б значно більшу ціну. І невідомо, чи був би зараз Харків у складі нашої держави. Але це лише припущення, ймовірний альтернативний хід історії, який зупинила мисливська куля. Так і не ясно — випадкова чи навмисна.

Я ТАК ДУМАЮ!

«В олігархів усе відібрати. Не олігархам усе роздати»

Пишуть, пишуть... Голова пухне. Ось вам ідеальна програма кандидата в президенти!

Аркадій БАБЧЕНКО, російський опозиційний журналіст, політичний біженець, який переїхав в Україну і якого СБУ врятувала минулого року від кілера

20 ПРОСТИХ ПУНКТИВ:

1. Газ безкоштовно. Вода теж. Гречка теж.
2. Долар буде по вісім.
3. Пенсії — по тисячі. Доларів. За вісім.
4. Воювати буде син Порошенка.
5. Платити податки теж він.
6. Та й працювати також — чого розминуватися на дрібниці.

А податки платити не обов'язково. Ну так. За бажанням.

7. В олігархів усе відібрати. Не олігархам усе роздати.
8. Але крім землі! Інакше її китайці заберуть.
9. І бурштин копати можна. І Карпати пиляти теж. Це ж не земля — то чому б і ні?
10. У кожного буде по дві «євроблихи». Одна — щоб їздити, друга, якщо щось, — спалювати. Друга після спалення буде компенсована безкоштовно.
11. Буде мир і компроміс. Домовимось.
12. Прості люди втомилися від війни.
13. Перевищення швидкості на 20 кілометрів взагалі не береться до уваги. На сорок — ну, так собі. На шістдесят — можна домовитися по-швидкому.
14. Повирішувати з кумом можна буде офіційно. Усе. Скрізь.
15. Але корупції — смертний бій!
16. А податки платити не обов'язково. Ну так. За бажанням.
17. Олігархам — обов'язково.
18. Дороги? А це також син Порошенко зробить. Чого вже там.
19. І субсидії.
20. І мене — Володаркою Морською.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою

відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі

ТзОВ «Газета «Волинь»

Адреса редакції і видавця:

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,

reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332) 77-07-70,
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,
розповсюдження — (0332) 72-38-94.

ТзОВ «Газета «Волинь» н/р 26008055520122

КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 5 друкованих аркушів

Передплатний індекс: 60307

Регістраційний номер

КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво

«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.

Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,

сайт www.a-print.com.ua

Тираж 17600 Замовлення № 48

● ПОГОВОРИМО ПРО ЦЕ...

Вщипнеш за сідницю чужу жінку — отримаєш 5 років, а свою дружину — 7

Або Згвалтування сексу 2019

Леонід МАСЛОВ, юрист, экс-член Градської ради доброчесності (офіційний орган оцінювання суддів), старший розвідник 92-ї ОМБр (тепер у резерві), колонка на сайті «Цензор.Нет»

Я повторю вам те, що ви вже чули: Не знає світу донечка моя — Ще ї чотирнадцяти нема їй літ. Нехай в красі ще двоє літ зів'яне, І стане на порі дитя кохане.

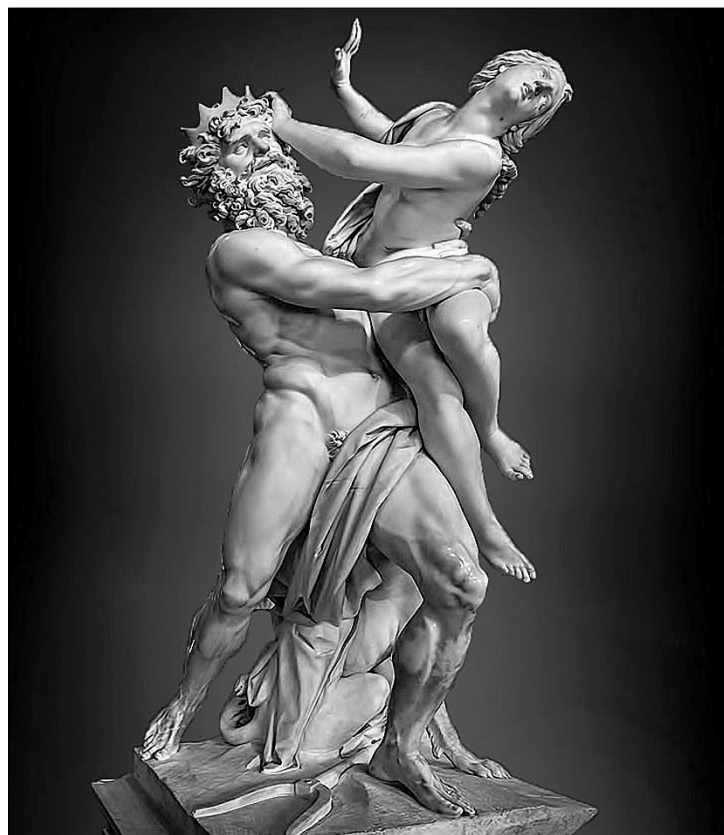
(дія 1 сцена 3 з трагедії Вільяма Шекспіра «Ромео і Джульєтта» (1597), переклад з англійської Ірини Стешенко).

[... дії сексуального характеру, пов'язані із вагінальним, анальним або оральним проникненням у тіло іншої особи з використанням геніталій або будь-якого іншого предмета], вчинені щодо особи, яка не досягла чотирнадцяти років, незалежно від її добровільності згоди — карається позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років (ч. 4 ст. 152 Кримінального кодексу України в ред. закону № 2227-VIII (2227-19) від 6.12.17, набрав чинності з 11.01.2019).

Про «нові правила сексу», встановлені законом № 2227-VIII з довгою назвою, що набрав чинності з 11 січня цього року, написано багато нісенітниць. В основному мусолять тему всіляких розписок на секс, оскільки відтепер будь-які статеві зв'язки без добровільної згоди вважатимуться згвалтуванням. Натомість професіонали кажуть, що якраз у цьому аспекті нововведення є лише формальним вдосконаленням закону до сучасного рівня, яке істотно на карну практику не вплине.

Насправді закон внесе абсолютно нові революційні правила в суспільне життя, і одними лише статевими відносинами цей вплив не обмежується. Мета цього блогу — аж ніяк не, задравши носа, пихато промовляти банальності на зразок «закон гарний, але в наших реаліях...». Закон, за винятком дрібних бризок, якісно написаний. А гарним, тобто дієвим, будь-який закон стає тоді, коли він добре відомий усім — як потенційним користувачам, потерпілим, так і потенційним правопорушникам.

І от що варто знати, а бажано

Мармурова скульптура «Згвалтування» італійського митця Лоренцо Берніні (1598–1680), яка експонується в галереї Боргезе у Римі.

Оскільки секс між підлітками у віці 12–14 років, хочемо ми того чи ні, стає звичайною справою, благаю негайно роз'яснювати це своїм дітям.

ще й розповісти всім знайомим.

Може, для когось це буде відкриттям, але секс із дітьми в Україні до 2018 року не карався. Стаття 155 КК передбачала до 5 років позбавлення волі за статеві стосунки з особою, яка «не досягла статевої зрілості». А зрілість (пубертат) — поняття суто фізіологічне і може наставати й у 8 років. З квітня 2018-го «статеву зрілість» замінили на вік 16 років, якщо правопорушнику більше 18. Усі зі мною погодяться, що цього замало як з погляду суворості покарання, так і урівнювання дії щодо малолітніх дітей із підлітками 14–16 років. Нова редакція статей 152 та 153 вперше вводить кримінальну відповідальність за секс із малолітніми незалежно від їхньої згоди. Достатньо, щоб потерпілому (потерпілій) було менше 14 років, а правопорушнику — більше, причому караність діяння не обмежується проникненням у тіло (стаття 152), а й охоплює будь-які інші акти сексуального характеру (стаття 153). За перше можна відхопити від 8 до 15 років, а за друге — від

5 до 10. З урахуванням цих норм у наведеному в епіграфі випадку 17-літній Ромео міг би в сучасній Україні сісти на 7 років, навіть якщо він у Джульєтту, вибачте, нічого не засовував (що, до речі, важко уявити при пристрасному поцілунку). За будь-яких менш цнотливих обставин українським «ромео» загрожує десятиріччя. Оскільки секс між підлітками у віці 12–14 років, хочемо ми того чи ні, стає звичайною справою, благаю негайно роз'яснювати це своїм дітям.

Більше немає у нас розрізнення понять згвалтування «природним» і «неприродним» способом. Доволі смішною здавалася ця архаїчна конструкція, немов буває природне і неприродне насильство. Відтепер статті 152–154 охоплюють значно більше дій, ніж було передбачено раніше. Це: а) здійснення без згоди вагінального, анального або орального проникнення сексуального характеру в тіло іншої особи з використанням будь-якої частини тіла або предмета; б) здійснення без згоди інших актів сексуального харак-

теру з особою; в) примушування іншої особи до здійснення без згоди актів сексуального характеру з третьою особою.

Міф про те, що тепер будь-який секс без нотаріальної розписки можна буде в подальшому представити як згвалтування, не витримує жодної критики, бо в кримінальному праві діє правило презумпції невинуватості. Відсутність згоди має бути доведено стороною обвинувачення. Однак тепер межа між карним насильницьким заволодінням чужим тілом і «сексуальною перемогою» внаслідок настирних залицять і тиску серйозно посунута.

Річ у тім, що Україна ще в 2011 році підписала Стамбульську конвенцію, хоча досі її не ратифікувала. Новий закон фактично втілює в наше життя загальноприйняті сучасні, цивілізовані правила ставлення до сімейних і статевих відносин.

Зокрема:

1) вводиться нова стаття 126–1 «Домашнє насильство» (до 5 років обмеження волі); раніше домашнє насильство каралося лише адміністративно. Це важливо не лише з точки зору покарання, а ще й надає більше процесуальних можливостей для законної розправи над кривдниками;

2) вчинення злочину щодо подружжя чи колишнього подружжя або іншої особи, з якою винний перебуває (перебував) у сімейних або близьких стосунках, віднині вважатиметься обтяжувальною обставиною щодо будь-якого злочину; обтяжувальною обставиною вважатиметься вчинення злочину щодо особи, яка страждає на психічний розлад, зокрема на недоумство, має вади розумового розвитку;

3) вчинення злочину у присутності дитини (не обов'язково дитини потерпілого) вважається обтяжувальною обставиною щодо будь-якого злочину. Щоб ви знали: дитина — це особа віком до 18 років;

4) Кодекс доповнено новою статтею 151–2 «Примушування до шлюбу», а в статті 154 (примушування до вступу в статевий зв'язок з іншою особою) диспозицію розширено — змінено на «здійснення актів сексуального характеру з іншою особою».

Пікантний казус. Віднині вщипнув за сідницю чужу жінку — отримаєш 5 років, а свою дружину — 7. Я б сказав, що це правильно, бо за чужу жінку є кому заступитися, а коли кривдником є сам її лицар, то це гідота...

Джерело: censor.net.ua.

● О ЧАСИ! О ЗВИЧАЙ!

Вагітну кізку Білочку браконьєри не пошкодували...

Ця історія про людську жорстокість і доброту розпочалася ще влітку 2017 року

Євгенія СОМОВА

На околиці Дніпра під час пожежі загинув господар одного з приватних будинків, власник козячого стада. Частина тварин через кілька днів померла. А тих, що вижили, відловили місцеві мешканці на м'ясо. Врятуватися пощастило лише чотирьом козам. Вони об'єдналися із п'ятьма собаками господаря і котом у хвостато-рогату компанію. Командування на себе взяв старший із козлів. Він поселив свою «банду» подалі від людей — у парку. Влітку компанії жилося непогано. А ось взимку потерпали від холоду і голоду. Правда, небайдужі місцеві мешканці

Нагодована тварина нікого не зачепить, а людина, навіть якщо й сита, може вбити.

їх підгодовували. Одну зиму тварини пережили, а людську жорстокість не змогли. Нещодавно хтось застрелив вагітну кізку Білочку. Вона накульгувала, тому не втекла. Вкрали й одного цапа. Тож волонтери вирішили, не гаючи часу, взятися за порятунок тварин. Відловили і відвезли на ферму kota і кіз, а для собак змайстрували теплі будки.

— Я і раніше хотіла забрати тварин у своє господарство, — розповідала Світлана Черечеча. — Організувала цілу спецоперацію, щоб спіймати кіз, але нічого не виходило. Приїжджала, годувала їх, щоб мені довіряли. Хотіла поступово налагодити з ними контакт, аби не стріляти транквілізаторами.

Після смерті Білочки жінка почала діяти рішучіше. Приїхала з професійним кінологом — і за якусь годину рогатих упіймали. Захопили із собою і kota Бублика, якому було найтяжче. Тепер мурлика обігрітий і нагодований. Козел Мефодій і його подружка живуть у теплому сараї. Новачків поки що тримають окремо, а коли огляне ветеринар, відпустять у стадо.

Про неймовірну взаємодію рогато-хвостаті «банди» Світлана Черечеча говорить з теплою. Мовляв, серед братів наших менших так заведено, що вони завжди підтримують одне одного. Не те, що люди. Нагодована тварина нікого не зачепить, а людина, навіть якщо й сита, може вбити.

(За матеріалами газети «Комсомольська правда в Україні»).

У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ — ЗДОРОВИЙ ДУХ

Фото mukachevo.net.

Щоб купання на Водохреще принесло зцілення

У день цього великого свята сотні людей поспішають до водойм. Хтось із щирою вірою і молитвою, а хтось — «за компанію», щоб продемонструвати свій «героїзм» (на фото). Але при цьому і медики, і священники закликають нас бути обачними

Пізнати в ополонку можна лише тим, кого не турбують:

- запальні захворювання носоглотки, придаткових порожнин носа, отити;
- серцево-судинні хвороби;
- епілепсія, перенесені травми черепа; склероз судин головного мозку;
- неврити, поліневрити;
- цукровий діабет, тиреотоксикоз;
- глаукома, кон'юнктивіт;
- туберкульоз легенів, пневмонія, бронхіальна астма, емфізема;
- нефрит, цистит, запалення придатків, передміхурової залози;
- виразкова хвороба шлунка, ентероколіт, холецистит, гепатит;
- венеричні захворювання.

Не обов'язковим є триразове занурення в ополонку з головою, це може призвести до різкого охолодження організму. При однаковому за тривалістю перебуванні у воді однієї і тієї ж температури діти віддають на 10–20% більше тепла, ніж дорослі, чоловіки — на 10–18% більше, ніж жінки.

Священники наголошують, що купання у відкритих водоймах на Хрещення має сенс лише для глибоко віруючої людини. Обов'язково підіть до церкви на службу, запитайте себе, чи не є це даниною моді, чи це справді для вас подія з духовним змістом.

Занурюйтесь, осніваючи себе хресним знаменням зі словами «В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа», промовляючи молитву. У воді перебувайте не більше 5–10 секунд. Дехто каже, що у цей момент відчуває прилив нестримної радості, хочеться затриматися в ополонці надовше. Це — наслідок складних хімічних реакцій, що протікають в організмі під впливом холоду, тому дійте зважено.

Живити спиртні напої перед купанням категорично протипоказано. Алкоголь розширює периферійні судини, що значно збільшує тепловіддачу. Куріння ж істотно порушує кровообіг, що сприяє охолодженню. А от позитивні емоції допомагають організмові успішніше протидіяти холодному впливу.

Вийшовши з води, треба швидко розтертись рушником і одягнутись у теплі речі. Вбрання та взуття повинні бути просторими, з мінімальною кількістю гудзиків, застібок та шнурівок. Бажано прихопити з собою термос із теплим трав'яним чаєм.

ЗНАЙ НАШИХ!

«А піти з цього світу хочу, як і прийшов, — босим»

Закінчення. Початок на с. 1

Кость ГАРБАРЧУК

Пан Михайло запросив нас із фотокореспондентом на прогулянку старовинним парком у Володимирці. На термометрі — мінус 15 градусів. Дивлюся на босого усміхненого чоловіка — й мене морозить.

— Я так звик, ніколи не користуюся взуттям, — пояснює 62-річний Михайло Пікаторов. — Змолоду цікавився нетрадиційними методами оздоровлення. Випробував на собі дихальну гімнастику Олександри Стрельникової, займався хатха-йоогою, моржував. Але найбільше мені подобається система Порфирія Корнійовича Іванова. Його відомі 12 правил здорового способу життя та морально-етичні настанови не втратили своєї актуальності й доступні всім. Тільки варто лише захотіти. Головне — жити в гармонії з при-

Головне — жити в гармонії з природою та навколишнім світом. Нічого складного тут нема.

родою та навколишнім світом. Нічого складного тут нема.

Михайло Пікаторов переконався на власному досвіді: щоби завжди бути здоровим, потрібно постійно контактувати із землею. І з 1996 року став ходити босоніж. Він, усміхаючись, пригадує чимало різних казусів, які з ним не раз траплялися за цей час. Наприклад, у столичне метро охорона без взуття його не пропустила. А на прийомі в американському посольстві відреагували спокійно, вони, вочевидь, звикли до різних диваків.

— Я босим навіть на Говерлу кілька разів піднімався разом зі своїми вихованцями. Звичайно, буває, що травмує ноги, але шкіра на п'ятках загрубіла, як підошва, — спо-

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Михайло Пікаторов: «Щоб бути здоровим, потрібно постійно контактувати із землею».

ПОРАДИ БОСОВОГО ОТАМАНА ДЛЯ ТИХ, ХТО ПРАГНЕ ФІЗИЧНОГО ТА ДУХОВНОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ

Перше й головне правило — не чинити зла навіть у думках. Це один із головних законів карми. Його потрібно дотримуватися неухильно, адже він впливає на долю кожного та майбутнє ваших дітей.

Уникайте людей, які скаржаться й нарікають на погане життя та здоров'я.

Розпочинайте й завершуйте день на позитивній ноті.

Лягайте спати із чистим серцем — тоді вам буде добре.

Коли погано, вийдіть на природу, станьте босими ногами на землю, зробіть кілька глибоких вдихів і подумайте про щось хороше.

кійно розповідає головний отаман на 15-градусному морозі.

За півгодини нашої прогулянки ми добряче змерзли, а він — у футболці з коротким рукавом та босий — запевнив нас, що йому зовсім не холодно. Головне — перемогти в собі страх. Пан Михайло зазначив: коли Бог покличе

до себе (а коли — цього ніхто не знає), то він хотів би, щоб його поховали босим.

— Якою людиною прийшла в цей світ, такою й має його залишити. Не визнаю ніякого взуття — мені в ньому буде дискомфортно. Все життя ходив босим, таким хочу постати і перед Господом.

Вітаємо!

Щиро дружину кохає,
Тещу з тестем поважає.
Справи вправно він веде,
Впевнено до мрії йде.

У день Богоявлення Господнього святкуватиме ювілей коханий чоловік, люблячий зять, чудовий швагрю, дядя, житель села Волиця-Лобачівська Горохівського району

Іван Леонідович БОГОНОС.

Як прийшов до нас за зятя,
Веселіше стало в хаті.
Любить його вся родина,
Бо хороша він людина.

Тож від душі бажаєм щиро
Здоров'я, радості і миру.
Ласки Божої з небес,
А у бізнесі — прогрес.

З найщирішими вітаннями дружина Марійка, тесть Анатолій, теща Людмила, швагрю Олександр із сім'єю, братова Людмила з сином Максимком.

Вітання у газеті «Цікава газета на вихідні» для фізичних осіб — 150 грн + 30, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Многая літа!», для юридичних — 250 + 40 (за сайт).

● ЗНАЙ НАШИХ!

● ПОРАДИ НА ЩОДЕНЬ

А взимку в «Лісовій пісні» пахне травами...

Репортаж із волинської оздоровниці, визнаної «Лідером року 2018» Національного бізнес-рейтингу серед санаторно-курортних закладів України

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

ПОКИ ОЗЕРО ПІСОЧНЕ СПИТЬ ПІД КРИГОМ

— У теплу пору року біжиш на пляж засмагати, купатися. А коли приїжджаю в «Лісову пісню» у міжсезоння, то більше зосереджуюся на процедурах, щоб підлікуватися. І результатом завжди задоволений. Тут тепер є дуже гарні можливості для реабілітації, — розповідав колега Петро Рузак, коли журналістські дороги привели нас у Шацький район.

Виявилось, так вважає не тільки він. Хоча нині в озері Пісочному, вода якого збагачена сріблом та гліцерином, купаються тільки «моржі», санаторій не простуює.

— Три тижні відпустки — і знову до роботи. Лише завдяки цілорічній завантаженості можна зберегти спеціалістів-професіоналів, які є нашим найбільшим багатством, — каже директорка оздоровниці Руслана Дибель, яка прийшла у «Лісову пісню» 27 років тому і завоювала підтримку та довіру колективу. — Люди мають потребу і бажання відновлювати у нас своє здоров'я і за комерційними путівками, і за соціальними. Коли у 2005-му ми створили післяінфарктне реабілітаційне відділення, де-хто в Луцьку крутив пальцем біля лоба: мовляв, хто після такої хвороби відважиться їхати до вас. А ми ризикнули — і час показав нашу правоту. Тепер у «Лісову пісню» просяться пацієнти після інфарктів, інсультів, травм, які раніше, виписавшись із лікарні, були залишені сам на сам зі своїми проблемами.

На жаль, безоплатні путівки мають змогу одержати не всі, хто їх потребує. Ніхто в державі не задумується, що повноцінна реабілітація дуже часто стає порятунком від інвалідності, а отже, це вигідно й економічно, і з моральної точки зору. Втім, у коридорах лікувального комплексу ми побачили і людей на візках, і вчорашніх бійців після поранень, і стареньких ветеранів праці. Хтось тут уперше, а є й відпочивальники зі стажем.

— Четвертий раз уже в «Лісовій пісні». Якби не відчував полегшення після їхніх процедур, то не просився б сюди, — хвалить масажистів і привітних медсестер Василь Крам із Камінь-Каширського району.

У кабінеті кінезотерапії застали за роботою лікарів Олену Іванюк та Петра Лопушука, які показали, як працює нове сучасне обладнання. Лікувально-діагностична база за останні роки у санаторії зміцнилася.

Використовують тут і природні

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Перед дегустацією чаю слово взяла директор санаторію Руслана Дибель.

В оздоровниці дбають про затишок і комфорт.

Лікарі Олена Іванюк і Петро Лопушук новим обладнанням задоволені.

можливості оздоровлення, наприклад грязелікування. Цілющі властивості шацьких торф'яних грязей підтверджені Одеським інститутом курортології. Як, до речі, і місцевої мінеральної води. У санаторії мають намір відкрити свій бювет. А найбільша мрія Руслани Дибель — добудова спортивно-оздоровчого корпусу з басейном, щоб люди могли приймати цілющі водні процедури, поки Пісочне спить під кригою.

Є ЗМОГА І ПОМОЛИТИСЯ, І ПРИГОТОВАТИСЯ, І ПОВЕСЕЛИТИСЯ...

Під час екскурсії санаторієм здалеку почули церковний спів. У невеличкій капличці проходила служба Божа.

А у лікувально-діагностично-

му відділенні того дня потрапили на презентацію чаю під назвою «Чисті судини». Смакуючи духмяним настоєм, вивідали його рецепт: шипшина, глід, молоде листя берези, стевія та кропива. Траволікування в «Лісовій пісні» — це сотні зборів із понад шести десятків лікарських рослин, які працівники заготовляють у навколишніх лісах, на луках екологічно чистої місцевості й використовують не тільки для приготування чаїв у фітобарі, а й для ванн, фітоаплікацій, обгортань...

— А ви цикубу вже куштували? — підкидає хтось із присутніх «дегустаторів» запитання.

Силкуюсь вгадати, про що йдеться, адже про напій із такою назвою раніше чути не доводилося. — Це — один із видів нашої фір-

мової кави, яку пропонуємо тим, хто за станом здоров'я не може пити звичайну, — пояснює спеціаліст із фітотерапії. — Готується вона із коренів цикорію та кульбаби у певному співвідношенні, містить багато вітамінів групи «В», калію, магнію, корисна при хворобах серцево-судинної системи. Особливо важливий у цій каві великий вміст інсуліну, що робить її дуже цінною для профілактики і лікування цукрового діабету.

Відпочивальники насолоджуються запашним чаєм під дівочий спів. У кожному відділенні тут є свої вокалісти, самодіяльні артисти, які на свята беруть участь у концертах. Щоб урізноманітнити дозвілля, запрошують і професійні колективи.

— Щоб здоров'я відновилося, людина повинна бути радісною, задоволеною. Відповідний настрій створює оточення, привітний персонал, картини на стінах, приємна музика... Але головний наш «козир» — казкова, незаймана природа, — каже Руслана Дибель. — Територія санаторію — 17,5 гектара соснового лісу, що оточує нас довкола, тягнеться на десятки кілометрів. Запитувала у хлопці — учасників бойових дій, що їм приносить найбільше полегшення. Кажуть: «У вас прекрасний психолог Світлана Сіжук, але все ж найкращі ліки — тиша, спів птахів, рибалка, оксамитові хвилі озера».

Понад два роки діє тут відділення реабілітації ветеранів війни на Сході України. Постійно відправляє колектив санаторію і благодійну допомогу військовим. А вже у багатьох працівників воювали сини. А нещодавно директорка санаторію та її заступник Петро Ткачук одержали з рук заступника командира батареї 39-го зенітно-ракетного полку волонтерські відзнаки від командування та особового складу.

— Ми — як одна дружна родина, кожен на своєму місці старастся людям догодити, щоб поверталися вони із санаторію зміцнілими, задоволеними. Я уже 22 роки тут працюю, маю чимало пацієнтів — «старожилів», яких поставили на ноги після важких недуг, — розповідала кардіолог Тетяна Лопушук.

А у ідальні накривали обідні столи. Задівувачка виробництва Тетяна Храновська показує меню, в якому на вибір пропонують по кілька перших і других страв. Планують запровадити так званий «шведський стіл», але спочатку вивчають «громадську думку».

З усього було видно, що в «Лісовій пісні» дбають про належні умови проживання, лікування і відпочинку, щоб люди добрим словом згадували оздоровницю, в якій пахне травами і тепло від привітних усмішок персоналу.

Більше фото — на сайті volyn.com.ua.

«Аби тільки впала, вже й перелом»

З такими скаргами приходять до травматологів чимало літніх жінок. Як запобігти біді? Що впливає на міцність наших кісток?

ЛІКАРІ З ЦЬОГО ПРИВОДУ РАДЯТЬ:

► Дотримуйтеся дієти, корисної для скелета. Їжте достатню кількість фруктів, овочів і якісних молочних продуктів. Жінки повинні споживати не менше 1000 мг кальцію на день.

► Рухайтесь. Біг, гантелі, вправи зі скакалкою — відмінний спосіб підтримувати скелет у належному стані.

► Відмовтеся від цигарок. Жінки, які курять, мають нижчий рівень естрогену, менопауза у них починається раніше — і те, й інше призводить до ламкості кісток.

► Не пересолойте їжу. Раціон із великим вмістом солі (понад 2400 мг на день) є причиною надмірного виведення кальцію з організму.

► Обережно з алкоголем. Помірне вживання спиртних напоїв (келішок доброго вина на день) може позитивно позначитися на рівні естрогену, а значить, і на міцності кісток. А все, що понад міру, діє згубно.

ЗНАЙТЕ СВІЙ ДІАГНОЗ

Є два медичні терміни, які не всім відомі. Остеопенія — це знижена щільність кісткової тканини, провісник остеопорозу. Близько 20 % літніх жінок перед менопаузою мають таку проблему. Остеопороз — серйозне захворювання, при якому щільність кісток погіршується до небезпечного рівня, що призводить до важких переломів, особливо це стосується стегон, хребта і заґ'ясть.

Якщо вам за 50

Рівень естрогену знижується після настання менопаузи, а щільність кісток зменшується на 1–2 % в рік. Будьте уважні до раптового болю в спині. Він може бути результатом перелому хребця. І не відкладайте візит до лікаря — перелом одного хребця може прискорити пошкодження наступного. Перевіряйте щільність кісткової тканини кожні 3–5 років. Обговоріть проблему з лікарем. Хоча немає препаратів від остеопорозу, є різні медикаменти, які можуть допомогти зберегти здоров'я кісток.

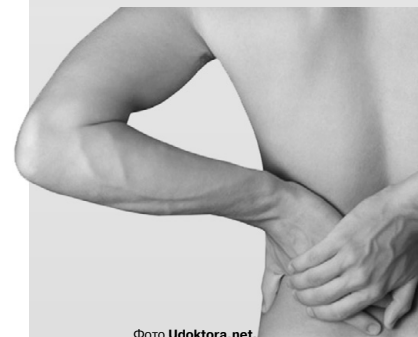

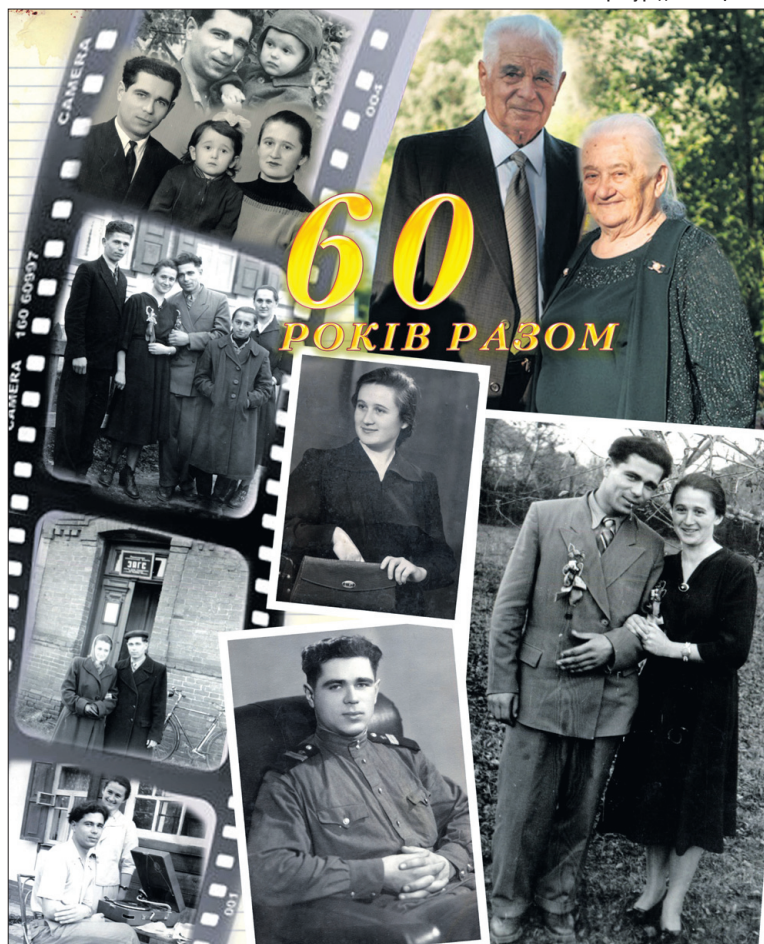
Фото Udoktora.net.

ІСТОРІЯ ОДНОГО КОХАННЯ

«І через 60 років моє «Так» прозвучало б зі швидкістю вітру»

Діна Степанівна та Василь Григорович Тищенко із міста Суми нещодавно відзначили діамантовий ювілей свого шлюбу. Родина влаштувала велике свято з короваєм, фатою, прикрашеною залогом та вигуками «Гірко!» гостей із Києва, Одеси, Ромнів

Фото з сімейного архіву родини ТИЩЕНКІВ.

«А я люблю, а я люблю, люблю, як в юності!»

Тато ні на хвилину не відходив від лікарняного ліжка мами, коли їй стало краще, сам готував обіди, намагався постійно здивувати чимось смачненьким. Тож хвороба відступила.

Навіть дорослим дітям є чого повчитися у батьків.

Марина БОЙКО

«ЇЇ ПОГЛЯД ЗАЧАРУВАВ МЕНЕ ОДРАЗУ»

На життєвому шляху було все: ясне сонце та суворі темні місяці, романтичний шум прибою і сльози відчаю в час жорстоких поворотів долі. У далекому 1957-му починалася історія любові Василя та Діни.

— Моя мама з Кіровоградщини, тато з Київщини, — розповідає донька подружжя Наталія Василівна. — Вибачте, не очікувала, що так розчулюсь, але це сльози радості, бо, незважаючи на свій вік, і досі почуваю себе дитиною, про яку піклуються, допомагають мудрим порадами, просто щаслива, що народилася у люблячій родині, — уже з усмішкою та гордістю закінчує жінка.

Історія їхнього знайомства нагадує романтичну мелодраму з неймовірною кількістю несподіваних сюжетів. Цих двох молодих людей із різних областей України після закінчення школи доля привела до одного навчального закладу. Вони декілька років поспіль ходили одними й тими східцями, коридорами, аудиторіями, але так і не зустрілись. Подароване небесами знайомство відбулось у Ромнах Сумської області, куди на взуттєву фабрику після закінчення вишу і служби в армії приїхав працювати Василь, незабаром за направленням інституту опинилась там і Діна. Хлопець примітив її на змаганнях зі стрільби, дівчина була учасницею таких заходів, бо ще зі студентських років займалась цим видом спорту.

— Вона мені сподобалась, як тільки я її побачив, розумієте, Діна вирізнялася з-поміж інших. А ті очі, її погляд зачарували мене одразу. Не знаю, чи було то кохання з першого погляду, але запала мені вона глибоко в серце, — зізнається Василь Григорович.

Потім — вечірка з друзями, ближче знайомство, і взаємини молодих людей були мов феєричний фонтан радості та любові. Зустрічались майже рік. Друзі та знайомі вже й не уявляли їх окремо, для всіх Діна і Василь стали одним цілим. Керівництво взуттєвої фабрики виділило молодому подружжю квартиру, адже омріяна

дата весілля вже була визначена.

— Чи відразу погодились, коли Василь просив у вас руки і серця? — запитала я у Діни Степанівни.

— Знаєте, не роздумувала ні хвилини, моє «так» прозвучало зі швидкістю вітру. Адже одній було дуже важко, хотілось підтримки, міцного чоловічого плеча, а ще серцем відчувала, що Василь — саме та людина, яка записана в книзі моєї долі, — і, усміхнувшись, додала: — Якби повернути час назад, моє «так» прозвучало б знову й знову.

«ПОСИВИЛИ В ОДИН ДЕНЬ, АЛЕ НЕ ОПУСТИЛИ РУК»

Тож 26 жовтня 1958-го народилась сім'я Тищенко.

— У рагі було лише кілька найближчих друзів, після реєстрації шлюбу скромно відзначили цю подію. А вже потім були дві свайби: спочатку в родині Василя, а потім — у моїй. Що найбільше вразило і запам'яталось, — пригадує жінка, — наше весілля у Василя ще не закінчилось, гості співали, танцювали, піднімали келихи за молоді, а ми поїхали святкувати в моє село. Така тоді була традиція.

Побравшись, подружжя оселяється в новій квартирі. «11 метрів щастя» — так називали молодята своє житло. Діна Степанівна стала не лише висококваліфікованим економістом планового відділу, а й справжньою хранителькою домашнього затишку. Василь Григорович за такої міцної підтримки і розуміння успішно долав кар'єрні східці, пройшовши шлях від майстра цеху до директора фабрики. Не оминав і лелека їхню оселю: подарував донечку і синопка — Наталку і Сашку. Діна Степанівна розповідала, що чоловік постійно підтримував її під час вагітності, виконував будь-які забаганки. А коли народила Сашка — це саме був період глідюлусів (улюблених квітів), то коханий приніс цілий оберемок, скупив усі, що були на базарі. Тож щастя родини було безмежним, жили в мирі та злагоді, а в домі завжди панував затишок.

Та на життєвому сонячному горизонті з'явилась чорна хмара — важка хвороба сина.

— Ми відразу посивіли в один день, це був неймовірно важкий іспит, — каже Діна Степанівна. — Та справжню родину горе зближує, ми кинули всі зусилля, ресурси, а головне — вірили в одужання. Через деякий час чоловікові запропонували підвищення по роботі та переїзд до обласного центру — там і продовжували боротьбу із Сашковим діагнозом.

Сподівання родини справди-

лись. Нині Олександр — успішний програміст, мешкає в Києві із коханою дружиною. Для батьків є гордістю та опорою, а з усіх його поїздок найдорожча — додому, в рідні Суми.

Після недуги сина захворів Василь Григорович, і лікарі для збереження життя й здоров'я порадили чоловікові перейти на спокійнішу роботу, бо керівна посада потребувала великих зусиль та затрат нервів, тож він послухався їх.

Але терни на шляху родини не закінчувались. Онкологія — такий вирок стосовно Діни Степанівни. Тривале перебування в лікарні, постійний прийом медикаментів, згодом — процес реабілітації. Та все це можна здолати, коли є міцна родинна підтримка.

— Тато ні на хвилину не відходив від лікарняного ліжка мами, коли їй стало краще, сам готував обіди, намагався постійно здивувати чимось смачненьким. Тож хвороба відступила, — розповідає син.

«ДІМ, ДЕ ЖИВЕ ЛЮБОВ, — ЦЕ ДІМ МОЇХ БАТЬКІВ»

Нині в теплу пору року часто Василь Григорович працює на дачі, бо дуже полюбляє городню справу, привозить додому овочі та фрукти, вирощені власноруч. Діна Степанівна радує рідних обідами. Улюблена їхня страва — капуста, бо саме його «діамантові» молодята готують за своїм фірмовим рецептом. Разом радіють життю, пишавшись успіхами дітей, а нещодавно відгуляли весілля онука, тож знову пишуть листи лелекам...

— Яке хобі вашої мами? — запитала я у Наталії Василівни.

— Бути берегинєю: вона знає всі дні народження і пам'ятні дати, нагадує про це і нам, а ще, хоч би як важко було (роки беруть своє), мама залюбки збирає всю велику родину за одним столом, — каже вона.

Наостанок поцікавилася в Діни Степанівни секретом сімейного щастя, на що вона, усміхаючись, щиро відповіла:

— Кожну проблему чоловік і дружина повинні вирішувати тільки разом, розуміти одне одного, підтримувати в будь-якій ситуації, створювати вдома затишок, щоб щодня і щохвилини хотілося повертатись додому, ну і, звісно, не забувати про жіночу мудрість і любов.

Це ж запитання поставила і Наталії Василівни.

— Мамине терпіння, вміння згладжувати гострі кути і батькова готовність бути головою родини, цю роль упродовж усього свого життя він виконує на «відмінно»! Тато і мама мало говорять одне одному компліментів, свої почуття доводять вчинками, які красномовніші за будь-які слова. Тому з упевненістю можу сказати: «Дім, де живе Любов, — це дім моїх батьків», — такою була відповідь.

М. Суми.

СВІТОВЕ ІМ'Я

Її Пеппі Довгупанчоку спочатку не сприйняли, а Карлсона в США навіть заборонили

«Найвищі моменти життя в жінки — це коли у неї з'являються діти», — вважала всесвітньо відома шведська письменниця Астрід Ліндгрєн (1907–2002). Вона писала найкращі твори у школі, а мусила працювати секретаркою. І стала, певно, найталановитішою у світі домогосподаркою. Зуміла створити для дітей приголомшливі історії! Встигала вести й щоденник про Другу світову. А ще вступала в публічну полеміку про податки з міністром фінансів і боролася проти насильства

«Нам усім відомо, що діти, яких б'ють і з якими жорстоко обходяться, і самі будуть бити та жорстоко ставитися до своїх дітей, і тому це зачароване коло мусить бути розірване», — у 1978 році так сказала Астрід Ліндгрєн, коли отримувала Премію миру Союзу німецької книготоргівлі.

Оксана КОВАЛЕНКО

Майбутня авторка оповідей про пригоди Карлсона і Пеппі Довгопанчохи Астрід Ліндгрєн виросла у дружній родині, де усіх 4 дітей любили і поважали. Одночасно Еріксони вимагали послуху і допомоги. Вона народилася 14 листопада 1907 року і згадувала дитинство як пору, здатну давати натхнення.

«Ми, діти, звикли до картини, коли наш батько щодня хоча б на мить ніжно обіймав нашу матір... Ми жили в Нессі безтурботним життям».

Астрід Ліндгрєн не боялася екстравагантності. «У Віммербу було близько трьох з половиною тисяч жителів, я першою в місті коротко постриглася. Бувало, люди на вулиці підходили, просили мене зняти капелюк, показати стрижену голову».

Після школи Ліндгрєн влаштувалася у місцеву газету, хоч тоді журналістика мала «чоловіче обличчя». У виданні її знали: кількома роками раніше опублікували шкільний твір дівчини, яким вона полонила і вчителів, і головного редактора. Від нього, одруженого чоловіка (процедура розлучення ще тривала), вона завагітніла. То був час, коли статус мамі-одиначки лягав ганебною плямою і на батьківську сім'ю. Отож, майбутня 18-літня письменниця переїздить у столицю.

«Іноді Ханна (мама Астрід) засмучено і з неприхованим подивом питала: «Як ти могла?» Їй здавалося, якщо мені неодмінно треба було завагітніти, можна було принаймні знайти когось іншого. І, чесно кажучи, я теж так думала. Ні собі, ні їй я не могла відповісти на питання «Як ти могла?» Але коли це юні, недосвідчені, наївні дуре-

ни могли на нього відповісти?

У Стокгольмі молода Ліндгрєн винайняла кімнату і опанувала курс стенографії та машинопису. Живеться погано: голодно, вбого і без любові серцю родини. Свого малюка Ларса мусила віддати прийомній сім'ї (тимчасово).

«Я пам'ятаю це як час важкої праці, постійної бідності і ранньої туги за дитиною, яка була так далеко від мене».

Зароблене витрачала на дорогу до сім'ї, яка доглядала її сина.

Коли Астрід мала 24 роки, її покликав заміж начальник з нової роботи. У неї закохався Стуре Ліндгрєн, керівник Королівського товариства автомобілістів. На той час завдяки вправності Астрід стала асистенткою редактора. «Він зізнався, що полюбив мене з першого погляду і два роки не зводив з мене очей...» Вона розповіла йому все і почула: «Ларс буде нашим сином, вези його у Стокгольм».

Астрід нарешті забула про бідність і важку працю. Стала домогосподаркою і з задоволенням виховувала дітей. Не-

Портрет Астрід є на банкноті 20 шведських крон, на ній же — зображення Пеппі Довгопанчохи.

вдовзі народила дочку Карін. Саме для дівчинки, коли та захворіла, вона вигнала історію про добру і свавільну Пеппі.

Бестселер «Пеппі Довгопанчоха», написаний Ліндгрєн 1944 року, у видавництві не взяли. Книга зовсім випадала з моралізаторського стилю, який панував у дитячій літературі. **З інтерв'ю з видавцем Геррарда Боніерсом:**

«Я був проти! Не хотів видавати цю книжку, коли Астрід Ліндгрєн з'явилася на порозі

ЦІКАВІ ФАКТИ

● Коли 1997 року Ліндгрєн присвоїли звання «Шведка року», вона промовила: «Ви надаєте нагороду ... дуже старій особі, напівсліпій, напівглухій і абсолютно підстреленій. Ми повинні пильнувати, щоб це не поширилося!»

● На честь письменниці у Данії в 1991-му назвали сорт троянд «Астрід Ліндгрєн».

● У рік її смерті (вона відійшла у січні 2002-го у 94 роки) уряд Швеції заснував щорічну премію пам'яті Ліндгрєн за досягнення у дитячій літературі — призовий фонд — 5 млн шведських крон (\$600 тис.).

● Портрет Астрід є на банкноті 20 шведських

крон, на ній же — зображення Пеппі Довгопанчохи.

● У багатьох штатах США спочатку казку про Карлсона заборонили, бо «провокує дітей бути неслухняними і викликає страх... щодо нянь».

● Під час Другої світової війни Астрід вела щоденник (Швеція займала нейтральну позицію). 17 вересня 1939-го вона, зокрема, записала: «Сьогодні росіяни теж увійшли в Польщу, «щоби захистити інтереси російськомовної меншини».

● У 1980-ті завдяки її публікаціям прийняли перший в Європі закон про захист тварин. Його назвали «Закон Ліндгрєн».

мого видавництва вперше. Відверто говорю про це тепер, коли минули роки, і книга стала популярною. А тоді у мене були маленькі діти. Я жакнувся, подумавши про те, що буде,

«Набридло постійно слухати ці розмови про права дітей! Дійсно, нема чого дивуватися, що вони стають важковиховуваними і некерованими від усієї цієї пропаганди! Сьогодні наші малята зачитуються книгою про якусь юну особу Пеппі Довгупанчоку, яка витворює все, що їй заманеться».

На всі нападки Ліндгрєн відповіла тільки раз: «Дитині потрібно давати свободу. Так, вони повинні поважати вас, прислухатися до вас! Вони будуть це робити, але тільки за умови, що ви поважаєте своїх дітей з моменту їх появи на світ!»

Потребу дітей мати Карлсона, Пеппі й інших дитячих героїв від Ліндгрєн дорослий світ таки визнав. У підсумку книги шведки переклали 85 мовами у ста країн! Знімали кіно, записували аудіо- та відеодиски, навіть ставили ви-

стави. Сама Астрід радо вела радіо- і телепередачі, читала свої казки. Щедро жертвувала зароблене різним дитячим фондам і Червоному Хресту та ще й була громадською активісткою. У головній газеті країни написала казку-звернення до міністра фінансів про непомірні податки і лицемірну владу.

Уже на схилі років, коли мала і гроші, і безліч нагород (серед них аналог Нобеля в дитячій літературі — медаль Г.Х. Андерсена), Астрід Ліндгрєн усе одно жила аскетично: «Найвищі моменти життя в жінки — це коли у неї з'являються діти... І такі ж моменти — народження внуків. А всі ці перипетії з призами, нагородами я швидко забуваю, у мене їх цілий список...»

За матеріалами сайтів segodnya.ua, istpravda.com.ua, aif.ru, mir24.tv, sverigesradio.se, slovo.today

Велика сторінка для Пані

Часто ми самі завдаємо собі болю, приймаючи ілюзію за дійсність.

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

**Синиці голодом намлілись — така зима, така зима!..
Оце б у вирій полетіти — так батьківщини ж там нема.**

Ліна КОСТЕНКО.

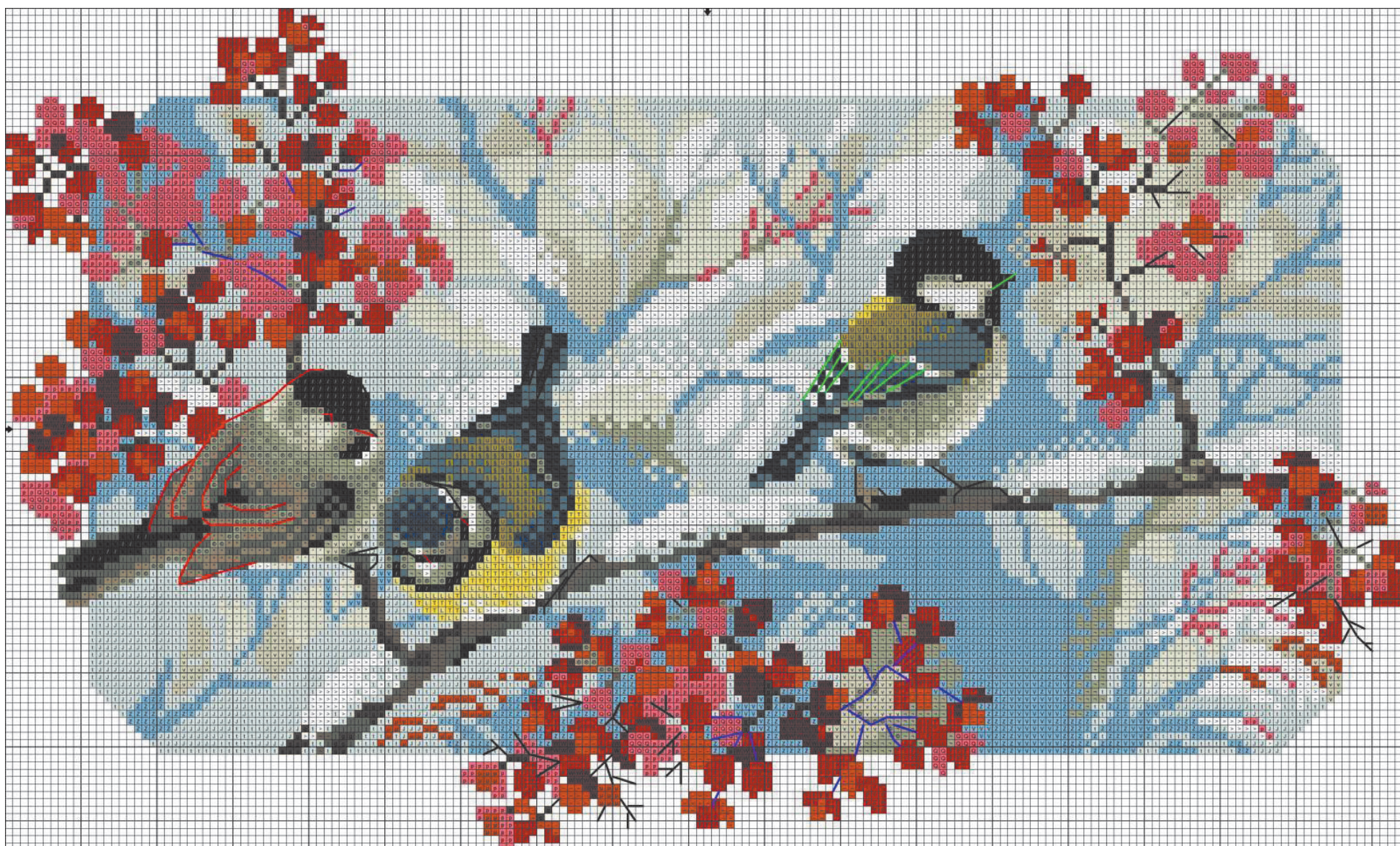

Фото Zbp.blogspot.com

● СЕКРЕТИ КРАСИ

І для мами, і для доньки

Сучасна промисловість пропонує різноманітні маски від прищів. Але жінка повинна знати й рецепти таких, які легко виготовити в домашніх умовах

Із соди і сметани. Харчова сода є прекрасним протизапальним засобом для очищення шкіри. Маску з нею зробити просто: 0,5 чайної ложки соди і чайну — сметани перемішати (якщо густа, додати трошки води). Нанести тонким шаром на обличчя. Її найкраще робити після ванни, коли

шкіра м'яка (тривалість — 20 хвилин). Перевага процедури в тому, що зникають прищі й живиться шкіра.

Із соди та меду. 2 столові ложки соди розчинити в 0,5 склянки води, додати столову ложку меду, змішати

Для інтенсивнішого живлення шкіри і зменшення агресивної дії соди такі маски можна пом'якшити чайною ложкою оливкової олії та 4–5 краплями вітаміну Е, який продається в аптеці.

Фото worldphoto.com.ua

● ВАРТО ЗНАТИ

Фото bukovel.com

Як одягнутися на ковзанку?

Поки зима тішить нас морозцем, така розвага популярна не лише серед дітей. Існує два види ковзанок, тож вибрати вбрання слід залежно від того, на яку ви плануєте піти

Збираючись на відкритий каток, пам'ятайте про обов'язковість трьох шарів одягу: майки, сорочки і светра. У якості нижнього в цьому випадку, як правило, використовується термобілизна, що допомагає зберегти тепло і пропустити піт, який виділяється з організму. На ноги необхідно надіти лосини або спортивні штани з начосом, що не утруднять ваших рухів при катанні на ковзанах.

Верхній одяг має бути якомога легшим, але при цьому захищати від вітру і холоду. Практично всі любителі зимового катання на ковзанах обмежуються теплим светром, однак у наш час продаються тонкі спортивні куртки, які прекрасно зберігають тепло і дають змогу відчувати себе легко й невимушено. У жодному разі не одягайте пуховик, бо в ньому дуже спітнієте. Не забудьте про в'язану шапочку, що закриває вуха, легкі рукавички та шарф.

На ноги одягніть шерстяні шкарпетки. Дехто полюбляє довгі гетри. Їх можна поєднати з коротким пальтом — таке вбрання додасть вам витонченості.

Криті ковзанки, як правило, опалюються, температура повітря там не нижча 7 градусів Цельсія, тож від куртки можна відмовитися, її прекрасно замінить теплий светрик або толстовка. Підійде і яскрава жилетка з джинсами, міні-спідниця зі світлим светром або туніка зі штанами.

Без шапки цілком можна обійтися, а ось рукавички точно знадобляться, щоб пом'якшити удар при можливому падінні на лід. Не варто замотувати шарф, адже при втраті рівноваги в ньому можна заплутатися і отримати серйозну травму. Сумку або рюкзака ліпше залишити в камері зберігання, якщо така є.

Найкраще, йдучи на каток, мати власні ковзани, ніж брати їх напрокат. Це і дешевше, і усуває ризик підхопити грибок від іншого «користувача».

Якщо ви ще не вмієте кататися на ковзанах, візьміть із собою налокотники, напульсники і наколінники, щоб уникнути сильних ударів і переломів кінцівок.

● НА ЗАМІТКУ

Міль боїться... запаху газет

Наші бабусі для боротьби з нею застосовували нафталін. Але нині він заборонений. Зрештою, крім хімічних засобів, навіть найсучасніших, можна користуватися перевіреними часом народними: між речами покласти туалетне мило, поставити порожні пляшечки з-під парфумів або шматочки камфори, загорнувши їх у марлю

Міль боїться сухої лимонної цедри, лаванди, листя горіха та папороті. Їх теж слід класти у мішечки з марлі. Не люблять шкідники запаху друккарської фарби, тож можна вистелити полиці чи дно ящиків кількома шарами газет, а зверху покласти зимові речі, загорнувши їх у бавовняну тканину.

● ДОМАШНЯ АКАДЕМІЯ

Меблі будуть як нові

Із часом ваш улюблений м'який куточок втрачає свій вигляд. Аби продовжити йому життя, необхідно правильно доглядати за ним

Шкіряні. Їм шкодить вологе прибирання, оскільки вода руйнує структуру матеріалу. Достатньо м'якої ганчірки з мікрофібри і пороходу. Також меблі зі шкіряною оббивкою не слід ставити поряд з опалювальними приладами, каминами, бо від надлишку теплого сухого повітря шкіра твердіє. Найоптимальніший варіант — розмістити їх на відстані 1,5 метра від батареї центрального опалення.

Щоб продовжити життя улюбленому дивану чи кріслу, купіть спеціальний засіб по догляду за меблями зі шкіри. Він створює тонку плівку, яка не дає можливості проникати волозі, втрачати колір... Шкіра — досить гігроскопічний матеріал, тому в приміщенні, де є такі меблі, вологість не повинна бути високою.

Фото ua.vizitmebel.com.ua

М'які. Якщо їхня оббивка з текстилю, жакарду чи гобеленів, її не можна чистити відбілювальними і спиртовими засобами, бо залишатимуться плями. Радимо застосовувати губку, слабкий мильний розчин і пороходу. Сушити оббивку після цього не потрібно. М'які меблі теж не можна ставити впритул до батареї центрального опалення чи інших джерел тепла. Найоптимальніша відстань — 30–40 сантиметрів. Щоб уникнути вигорання оббивки, слід стежити, аби на неї не потрапляли прямі сонячні промені.

Дерев'яні. Вони не люблять перепадів температури і бояться вологи. Тому не ставте їх близько до батареї опалення. Протріть їх, якщо вони лаковані, вологою ганчіркою, а потім — сухою. Для надання блиску використовуйте поліроль чи невелику кількість олії.

● МАЙСТЕР-КЛАС

Для свяченої води — красивий посуд

Йдучи на Йордань у церкву, завжди беремо ємність. Найчастіше це банка, тож пропонуємо один з варіантів її оздоблення — мішковиною. Щоб нейтралізувати притаманну цьому матеріалу грубість, доповніть декор мереживом, гудзиками, камінчиками

Обгорніть тканиною скляну ємність повністю або ж використовуйте смужки, фіксуючи їх клеєм, мереживом чи шпагатом. Недолік усіх цих прикрас в тому, що їх неможливо помити, але щоразу у вас є нагода оздобити банку по-новому.

Якщо мішковини немає, використовуйте мотузку. Нанесіть смужки клею на ємність і щільно обмотайте банку. Декоруйте на свій смак: кавовими зернами, мереживом, гілками ялинки, квітами тощо. Кришку також прикрасьте, за бажанням можна доробити ручку, сплвши,

Фото pinterest.

наприклад, косичку з мотузки. Кому до вподоби для освяченої води пляшка, її також можна оздобити таким же способом.

СІМ'Я»

Фото koruna.ua

Разом – нічого не страшно!

Лижні палиці

У нашій родині є весела повчальна історія. Ще за Радянського Союзу одна родичка дорогою додому помітила чергу за чимось. Щось продавали, і «викинули» явно дефіцитний товар, бо людей стояло багатенько, хоч «у хвості» не знали, за чим стоять... Отож вона купила... лижні палиці. Продавали дуже дешево, але без лиж. Радо принісши їх додому, пояснила здивованій сім'ї, що це дуже корисна річ, особливо коли слизько. Таких радісних людей була довжелезна черга!

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Звідстані часу, певно ж і стилю мислення, нам видається це смішним і дивним. Але ця історія для мене є показником й іншого: у магазині знали, що непотріб куплять...

Фах зобов'язує мене до критичного мислення, а ще я навчилася шукати людей з інакшою, особливою думкою. Мова не про вічних опозиціонерів, а про тих, для кого масовість

Не привчаймо своїх дітей до спілкування у формі наказів на кшталт «Бо так я сказав, а в тебе ще молоко на губах не обсохло!»

не є критерієм правдивості та спонукую наслідувати, — про тих, хто не боїться йти проти течії. Хочу, щоб мої діти мали отаку полenezалежність, інакше кажучи, уміння вийти за рамки заданої (і такої зручної) колії, коли треба навіть виповзти з неї. Та як це зробити?

Очевидно, треба дбати про виховання в дитини людської гідності. А вона плекається змалку. Це починається в пору, коли, милуючись, дивишся, як дитя настирливо пихтить, намагаючись повзти, і це триває тоді, коли юнак чи юнка з гострим поглядом найколючішими у світі словами намагаються тобі довести, що ти не права, бо просто він (вона) усе знає краще! Отож, не привчаймо своїх дітей

до спілкування у формі наказів на кшталт «Бо так я сказав, а в тебе ще молоко на губах не обсохло»: свої дії, вчинки, прохання можна обґрунтувати раціонально. Будьмо готові трохи поступатися, бо як інакше навчимо «пом'якшуватися» дитину? Фраза «Пошукаємо компроміс» досить надихає... А як дуже хоче набити своїх гуль — іноді справді мусимо застосувати терплячість і провести самотерапію зі спогадів про свій лет назустріч гулям-пригодам. «Я ж попереджав» тут не працює. Тільки доброзичливість і поштовх до міркувань «як ти думаєш-відчуваєш, це насправді тобі необхідно? Може, відкладеш трішки вирішення цього питання?».

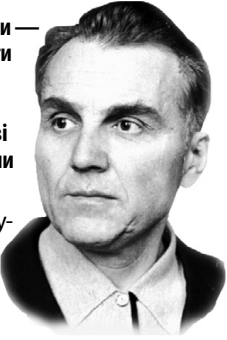
Одна жінка, описуючи, якими незалежними і самодостатніми виростили вони із сестрою, пояснювала це тим, що дорослі члени сім'ї в той час мали стільки клопотів, що багато що довіряли дівчатам просто через брак часу на них і побут. Діти рано навчилися самостійності, їм подобалося, що ніхто їм не вказує, але вони і бачили наслідки своїх «неправильних» дій. Звідси висновки: у пору, коли є на «них» достатньо часу, — намагаймося гасити своє бажання тотального контролю, бо воно шкідливе. Нехай не звикають до того і не думають, що і в дорослому житті правильно, коли хтось візьме важку місію думати та віршувати за тебе й настирливо вкладає тиме в мозок, що хоче тобі добра, — тому бери ті лижні палиці і, як нормальні люди, відчувай радість.

Маєте свої спостереження про сімейні стосунки? Пишіть на електронку okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com.

СВІЧАДО

«Якби в далекому дитинстві мене не вразили до глибини душі...»

Шановні друзі, сьогодні ми презентуємо нову рубрику для малого і старого «СВІЧАДО». Читати з дітьми — неймовірно вдячна справа, бо дає можливість плекати зерна добра і любові у дитячій душі та черпати її безпосередню радість дорослому. Серед тих, хто слухав історії і казки від батьків, приміром, був славнозвісний український педагог Василь Олександрович Сухомлинський (1918–1970), який в одній із праць зазначав так: «Я не відчував би всієї краси літнього світанку в селі, якби в далекому дитинстві мене не вразили до глибини душі прочитані матір'ю слова Шевченка «Тихесенько вітер віє, степи, лани мріють, між ярами, над ставами верби зеленіють...»

Окрім 48 монографій на педагогічні теми і понад 600 статей, він написав понад 1500 чудових оповідань і казок для малят (його книга «Серце віддаю дітям» перекладена на 30 мов світу, а загалом твори Василя Сухомлинського (на фото) видані 53-ма). Бо в них сказано простою мовою, але про головне. Два з оповідань публікуємо на відкриття рубрики.

ПРИТЧА ПРО ЖИТТЄВІ ТРУДНОЩІ

Прийшла дочка до батька і каже: — Батьку, я втомилася, у мене таке важке життя, я не бачу в ньому ніякого сенсу! У мене постійно труднощі і проблеми... Я весь час пливу проти течії. У мене просто немає більше сил!!! Що мені робити???

Василь СУХОМЛИНСЬКИЙ

Батько замість відповіді поставив на вогонь три однакові каструлі з водою, в одну кинув моркву, в іншу поклав яйце, а в третю насипав каву.

Через деякий час він вийняв з води моркву і яйце та налив у чашку кави з третьої каструлі.

— Що змінилося? — запитав він дівчину.

— Яйце і морква зварилися, а зерна кави розчинилися у воді, — відповіла вона.

— Ні, дочко моя, це лише поверхневий погляд на речі.

— Подивися: тверда морква, побувавши в окропі, стала м'якою. Крихке і рідке яйце стало твердим. Зовні вони не змінилися, але вони змінили свою структуру під впливом однакових несприятливих обставин — окропу. Те саме відбувається і з людьми — сильні зовні можуть розклеїтися і стати слабкими, тоді як незагартовані і ніжні лише затвердіють і зміцніють.

— А кава? — запитала дочка.

— О! Це найцікавіше! Кава повністю розчинилася в новому ворожому середовищі і змінила його — перетворивши окріп у чудовий ароматний напій.

Є особливі люди, які не змінюються під тиском обставин — вони самі змінюють обставини і перетворюють їх на щось нове і прекрасне, отримуючи користь і знання з будь-якої, навіть найбільш несприятливої ситуації.

Те саме відбувається і з людьми — сильні зовні можуть розклеїтися і стати слабкими, тоді як незагартовані і ніжні лише затвердіють і зміцніють.

ДОБРЕ СЛОВО

В однієї жінки була маленька донька Оля. Коли дівчинці виповнилося п'ять років, вона тяжко захворіла: просудилася, почала кашляти і танула на очах

Василь СУХОМЛИНСЬКИЙ

До нещасної матері почали приходити родичі: Оліні тітки, дядьки, бабусі, дідусі. Кожен приносив щось смачне й поживне: липовий мед і солодке коров'яче масло, свіжі лісові ягоди й горіхи, перепелині яєчка й бульйон з курячого крильця. Кожен говорив: «Треба добре харчуватися, треба дихати свіжим повітрям і хвороба втече в ліси й на болота».

Оля їла мед у стільниках і солодке коров'яче масло, лісові ягоди й горіхи, пере-

Принесла я тобі, мила моя правнучко, один-єдиний подарунок: сердечне бажання.

пеліні яєчка й бульйон з курячого крильця. Але нічого не допомогало — дівчинка вже ледве вставала з ліжка.

Одного дня біля хворобі зібрались родичі. Дідусь Опанас сказав:

— Чогось їй не вистачає. А чого — і сам не можу зрозуміти.

Раптом відчинились двері, і в хату ввійшла прабабуся Олі — столітня Надія. Про неї родичі забули, бо багато років сиділа прабабуся в хаті, нікуди не виходила. Але почувши про хворобу правнучки, вирішила навідати її.

Підійшла до ліжка, сіла на ослинчик, взяла Оліну руку в свою, зморшкувату і маленьку, й сказала:

— Немає в мене ні медових стільників, ні солодкого коров'ячого масла, немає ні свіжих лісових ягід, ні горіхів, немає ні перепелиних яєчок, ні курячого крильця. Стара я стала, нічого не бачу. Принесла я тобі, мила моя правнучко, один-єдиний подарунок: сердечне бажання. Єдине бажання залишилось у мене в серці — щоб ти, моя квіточко, видужала й знову раділа ясному сонечкові.

Така величезна сила любові була в цьому доброму слові, що маленька Оліне серце забилось частіше, щічки порожевішали, а в очах з'явилася радість.

— Ось чого не вистачало Олі, — сказав дід Опанас. — Доброго слова.

● НЕЙМОВІРНО!

«Диво в Кані Галілейській» відтворене на 20-міліметровій заготовці.

Лінії квітів такі ж витончені, як і з-під олівця.

Гітарною струною випалений «Саксофоніст».

Український Ван Гог повернувся з війни

Закінчення. Початок на с. 1

Мирослава КОЗЮПА

Майстер використовує не тільки традиційні породи, а й хвойні — сосну, кедр, модрина, ялину. За його замовленням виготовили спеціальний інструмент: на металевій коробці з тумблером так і написано: «Obelesce-2013». Звичайно, під час роботи іноді бувають серйозні проблеми — висока задимленість. Вирішує їх просто — працює на відкритому повітрі, у приміщенні ж допомагають витяжка і пилосос. Готові роботи не потребують фарбування чи морівки, іноді автор відмиває їх металевою щіткою. Втім, знає: не кожному дереву можна контактувати з водою.

Анатолій Обелець закінчив механіко-математичний факультет Одеського державного університету, але ще з дитинства захопився мистецтвом. Зустрівши майбутню дружину, студентку архітектурного факультету інженерно-будівельного інституту, став більше цікавитися культурою й мистецтвом. Тоді рівень його самоощення зріс, і він почав творити, застосувавши власну методику обробки деревини. Працювати металевою струною, під'єднаною до електричного струму, стало його унікальним хобі, бо, як каже колишній військово-службовець, ніхто у світі не створює картин такою технікою.

ПОБРАТИМИ Й НЕ ЗДОГАДУВАЛИСЯ, ЯКИЙ ТАЛАНОВИТИЙ ЦЕЙ ХЛОПЕЦЬ ІЗ АВТОМАТОМ

Коли на Донбасі почалися воєнні дії, 54-річний Анатолій Обелець пішов добровольцем до армії, ставши командиром взводу 79-ї десантно-штурмової бригади. «Аеромобільний взвод — це 26–28 добровольців, серед яких успішні бізнесмени, художники, фермери й навіть хулігани з Миколаєва, але всі — патріоти», — згадує художник. Там, на фронті, мало хто здогадувався, що чоловік, який так вправно поводиться зі зброєю, є автором об'ємних робіт із дерева,

Весна — це мелодій стрімких зорепад.

Букети Анатолія Обельця пахнуть... смолою, димом, свіжістю дерева.

У херсонського майстра є ціла серія малюнків на біблійну тематику. До їх виконання готується особливо — читає Святе Письмо.

більше того — членом Національної спілки художників України. Після повернення зі Сходу, де прослужив дуже важкі 2014–2015 роки, перед Анатолієм Обельцем, як і перед більшістю військовослужбовців, постала проблема психологічної реабілітації. Передпенсійний вік викликав незадоволення собою і безнадію щодо пошуку роботи. Якось потрапив на зустріч із психологами,

які працювали з демобілізованими бійцями АТО та їхніми родинами. Там йому запропонували поділитися думками щодо реабілітації військових, котрі пройшли пекло війни. Задумався і над власним життям — так і вирішив перетворити унікальне хобі на мистецький спосіб допомоги іншим людям. Тоді й став наполегливо і вже професійно ним займатися.

Нині Анатолій Обелець влаштовує реабілітаційні майстер-класи для військових на Донбасі. Його роботи купують й іноземці, вони є у приватних колекціях поціновувачів мистецтва в Канаді, Ізраїлі, Австралії.

Перша авторська виставка митця «Дерево і вогонь» відбулася у Львові й мала за мету психологічне та фізичне відновлення українських воїнів, ветеранів АТО і моральну підтримку хлопців, які повертаються зі Сходу, особливо поранених. Деякі свої малюнки художник віддав як благодійні — для лікування та допомоги бійцям. Фактично відзначають особливу енергетику його творів і незвичний талант автора, який зумів перетворити мистецтво на ефективний засіб боротьби з поствоєнним синдромом.

«ХІБА СОНЯШНИКИ НЕ НАШ, СУТО ТАВРІЙСЬКИЙ НАТЮРМОРТ?»

У кожен роботу майстер вкладає душу, тому й має чимало шанувальників своєї творчості. А ще митець дарує дружині унікальні прикраси, яких у неї вже ексклюзивна колекція. Більшість витворів — його власна фантазія. Анатолій зізнається: створення сюжету майбутньої картини — чи не найскладніше у його захопленні. Коли ж композиція і конструкція продумані, митець бере заготовку та інструмент — струну, під'єднану до коробки з трансформатором під напругою, закріплену на дошці з малюнком. У процесі роботи ніхромовий дріт діаметром 0,4 мм (може бути 0,5–0,8 мм, але тоді більше димить) перебуває у вертикальному положенні. Він може виконувати інтарсію елементів завширшки не більше 2 мм за товщини дошки до 2 см, наприклад горшина на плиті, ніготь собаки...

У херсонського майстра є ціла серія малюнків на біблійну тематику. До їх виконання готується особливо — читає Святе Письмо. А Новий Завіт, у якому згадується оливковий Гетсиманський сад, надихнув художника на створення картини «Райські яблука» — ажурного дерева. Може тому, що творить із молитвою, вражають «Свята вечерея», «Вхід Ісуса Христа в Єрусалим». Сам автор вважає особливою роботу «Диво в Кані Галілейській». На ній багато рівнів барельєфу, зате чітко відтворено риси Ісуса Христа та Діви Марії на передньому плані, на задньому — молодят, гостей, виночерпіїв, музикантів. Усе це — на заготовці завтовшки лише 20 мм. Анатолій Обелець використовує тут навіть власне ноу-хау: струну арфи зробив із тонкого дроту 0,4 мм, попередньо просвердливши дірки в долонях і музичному інструменті.

На його картинах — соняхи, музиканти, риби, любов, жінки, дерева життя, зимові яблука і осінні листя... «Ще років 10 тому прочитав на одному з інтернет-сайтів, що я, виявляється, новокаховський Ван Гог. До цього журналістського «ярлика» ставлюся із деяким сарказмом. Хіба соняшники не наш, суто таврійський натюрморт? Тож Ван Гог тут ні до чого», — скромно говорить художник.

КЛУБ МАНДРІВНИКІВ

Фото newskm.net.

То хто для кого екзотично виглядає?

А-а-а! В Африці ріки ось такої ширини! А-а! Крокодили-бегемоти...

Пам'ятаєте цю пісню Червоної Шапочки? Двоє хмельничан — Слава Кравчук та Олена Садома — вирішили не з фільму, а на власні очі побачити, як там і ще торік у травні вирушили в амбітну подорож автівкою: з Хмельницького до законодавчої столиці Південно-Африканської Республіки міста Кейптаун. Їхня мандрівка завершилася у 2019 році

Марина ЛУГОВА

Спочатку молода пара планувала доїхати на своїх колесах тільки до Кейптауна, а звідти повернутися в Україну літаком. Та, на щастя, плани у них змінилися, і зворотний шлях додали так само автівкою. Усього мандрівка тривала 7 з половиною місяців. За цей час Слава та Олена проїхали 51 300 кілометрів, відвідали 44 країни, витративши 6820 літрів пального. Про враження і пригоди розповідали на своїх сторінках у соціальних мережах, навіть викладали відеозвіти на Ютуб-каналі.

У дорозі хмельничанам довелося пережити багато цікавих, іноді складних ситуацій: ремонт автівки у гірському селі, хвороби, знайомства з мандрівниками інших країн та з тамтешнім побутом. Під час подорожі Слава та Олена мали нагоду бачити досить близько диких тварин — гіпопотамів, жирафів, слонів. Заїжджали у національні природні парки. Значна частина їхнього шляху пролягала океанським узбережжям. Однак мандрівники проїхали і пустелею, і джунглями.

Найцікавіше, що свою мандрівку Слава мусив перервати та терміново відлетіти у справах. Тим часом Олена та їхня автівка «Мурзик» чекали на його повернення в Африці.

Карта їхнього маршруту.

Слава Кравчук та Олена Садома стали першими українцями, котрі об'їхали навколо Чорного континенту на авто.

Врешті, у Європу мандрівники прибули ще перед Новим роком та чекали, доки паромом допливе їхній транспорт. Минулої суботи у мистецькій галереї MASLO міста Хмельницького мандрівники поділилися враженнями, адже вони стали першими українцями, котрі об'їхали навколо Чорного континенту на авто. — Африка — це була Слава мрія, — розповіла Олена. — Я ж і не думала про таке. Спершу обговорювали різні

ідеї, наприклад, що він поїде з друзями чи різні ділянки проїждатиме з різними людьми. Коли ж запропонував мені, я довго вагалася. Але вирішила прийняти усі ризики (найстрашніший, до речі, що ми посваримося і розійдемося) і поїхати, щоб не шкодувати про те, чого не зробила. Найбільший страх Олени не справдився, і після подорожі їхні стосунки, перевірені труднощами, стали ще міцнішими.

ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

Фото psychologies.com.

«Як же я могла не помітити?»

А вона ж була їй ближчою за рідну сестру

Закінчення. Початок на с. 20

Леся САДОМЬСКА

Водночас Люда була дуже співчутливою й легко сходилася з людьми. З усіма своїми підлеглими завжди на рівних. А з Аллою, продавчицею одного з їхніх магазинів, здружилася. Все частіше почала запрошувати її додому. Ігор сердився, що через подругу дружина менше часу йому приділяє, та Люда віджартувалася: серце, мовляв, у неї велике, любові вистачить на всіх. Та й незчулися, як Алла стала членом родини. «Вона мені рідніша за сестру», — запевняла Люда. Не раз подруга залишалася ночувати в них, на вікенди з ночівлями в наметах з ними їздила, на закордонний відпочинок.

А час летів, як писала Ліна Костенко, «не стишував галопу». Алла стала успішною бізнес-леді й переїхала до столиці, казала, що брат фінансово в усьому допоміг, — і авто, і квартиру, і бізнес подарував. До друзів приїздила часто, вони не раз у неї бували, бо їхній син вже у столичному виші навчався.

Сім літ тому Алла народила хлопчика. Про батька дитини мовчала, а Люда і не допитувалася: не лізти ж людині в душу — прийде час, сама розкаже. Стала Назарчикова хрещеною мамою. Няньчилася з ним, як з рідним! Свої діти вже вирости, а вона так любить малечу. Тож хлопчина місяцями був у хрещеної мами, бо в Аллі то відрадження, то семінари за кордоном. Придбала Люда похресникові і ліжечко, і ходунки, і горщик...

А коли приїжджали Алла з Назаром до них на Різдво, Новий рік чи Пасху, то готувала Люда стільки всіляких делікатесів — дві доби на кухні вовтузиться, бо ж до вподоби їм її смаколики. Дітям Людми-

ла натішитися не могла, іграшки купувала, раділа, що їй Ігор до малого прив'язався. Коли Назарчикова вісім років виповнилося, подарувала хрещеникові велосипед.

...Одного вечора Ігор прийшов додому якийсь дивний. «Ти втомився? Розчарований чимось? Щось сталося?» — допитувалася Людмила, подаючи вечерю.

— Людо, сядь, нам треба поговорити, — сказав сухо, а тоді гарячково випалив: — Назар — мій син. Ми з Аллою кохаємо одне одного вже давно. Вибач. Я йду. Частину бізнесу залишаю тобі, будинок, авто теж... Дітям допомагатиму. Не осуджуй. Я просто без неї не можу.

Він пішов у ніч. Вона не зупиняла. «Від-

«Відпускаю тебе, кохаючи», — написала у вайбері. І все! Крапка.

пускаю тебе, кохаючи», — написала у вайбері. І все! Крапка.

...Люда мовчки взяла із рук доньки чай. З цієї чашки полюбляла пити Алла — подруга, рідніша за сестру. «Як же я могла не помітити, — говорила сама до себе. — Як? У них постійно збігалися за часом відрадження, а я бавила їхню дитину. Я їм, мов служниця, стіл накривала. Сімейний. Я з Назаром на березі сиділа, поки вони рибалили в човні. А Алла? Як вона могла?» Думки роїлися, наче бджоли, руки опустилися, сили покинули. Приїхав син із невісткою, не відходила донька...

Через тиждень вона пішла до храму. Сльози котилися градом, коли розповідала священникові, що сталося. Він здійснив обряд, згідно з яким вона вже не є хрещеною мамою Назарчика, хоча дитина ні в чому не винна. Як і той настінний годинник...

м. Хмельницький.

РЕКЛАМА

17 лютого 2019 року об 11-й годині в приміщенні технічного коледжу ВПУ (ПТУ № 10) за адресою: м. Луцьк, вул. Конякіна, 5 відбудуться чергові звітно-виборні збори ГК «Північний-1». Порядок денний:

- 1. Звіт голови кооперативу про проведену роботу з 1.01.2018 по 31.12.2018 р.
2. Звіт голови Ревізійної комісії.
3. Про результати виконання кошторису доходів і витрат за 2018 рік і затвердження кошторису ГК «Північний-1» на 2019 рік.
4. Прийом в члени і виключення з членів ГК «Північний-1».
5. Організаційні питання.

Початок реєстрації учасників зборів розпочнеться з 10.20, з собою обов'язково мати для пред'явлення постійну перепустку члена кооперативу. Ознайомитися з документами та інформаційними матеріалами, пов'язаними із порядком денним, можна в кабінеті голови кооперативу.

● СПОРТИВНА МОЗАІКА

Віталій Кличко: «У Володимира — не найсильніше у світі підборіддя, але брат зробив унікальну кар'єру»

Мер Києва розповів про слабкі сторони свого брата і про те, як захоплюється ним

Петро ПАС

— Ви знаєте, програ-ти може кожен. Але не кожен здатен не просто повернутися, а повернутися на вершину... — цитує Віталія Кличка sport.ua. — Володимир після програшу ставав сильнішим, він доводив, що може повернути собі не тільки перемогу, а й світовий титул. І ті поразки, яких він зазнавав, лише загартовували його. Кожен із нас недосконалий. У кожного — свої сильні сторони, є і слабкі...

Кар'єра Володі вже за-

Був час, коли вони володіли світом боксу.

“**Володимиру Кличку не вистачило однієї перемоги, щоб показати найкращий результат в історії боксу.**

вершена. Тому можу сказати критикам: так, у Володимира, можливо, не найсильніше у світі підборіддя, щоб трима-

ти удар, але він усе зробив для того, щоб під час бою мінімізувати ризики за рахунок техніки, швидкісної роботи рук

і ніг, прекрасних рухів. Володя дуже ефективно використовував різноманітні засоби, аби противник не зміг до нього підібратися. І результати, які він демонстрував, свідчать самі за себе.

А тим, для кого Володимир Кличко не є великим, просто пропонує переглянути табличку «Найбільша кількість титульних перемог у суперваговій категорії». Джо Луїс — 26 перемог, Володимиру Кличку не вистачило однієї, у нього 25, Мохаммед Алі — 22, потім Ларрі Холмс, Леннокс Льюїс, Віталій Кличко... Йому трішечки не вистачило, щоб показати найкращий результат в історії боксу. Вважаю, що брат зробив унікальну кар'єру. Нехай його критики спробують так довго протриматися на вершині боксу.

— Проте в житті найголовніше — пройти випробування жорнами, щоб у них не зламатися, вийти зі світлою головою і продовжувати ще кар'єру, тому що життя триває і після спорту, — **наголосив Кличко старший.**

● СЛОВО — НЕ ГОРОБЕЦЬ!

«Таких гравців, як Шевченко, в «Динамо» було мінімум 8. А якби їх продали?»

Колишній нападник «білосиніх» Віктор Леоненко (на фото) розповів інтернет-виданню FootBoom, чому не пішов би працювати в київський клуб

— На першому місці в гравця повинен бути характер, — переконана зірка «Динамо» першої половини 1990-х. — Можна поводитись, як «розгільдйя», але якщо людина якісно виконує роботу на полі, то її потрібно або терпіти, або чекати, поки зіграє хорошу гру, — і продавати. Але в «Динамо» ніколи такого не було. Єдиний раз поталанило Андрієві Шевченку. Він — щасливчик.

Ви багато пам'ятаєте гравців «Динамо», які виїхали з клубу в 23 роки або раніше? — **запитує Леоненко.** — Можете уявити, щоб мене тоді відпустили? Це зі сфери

“**Вважаю, потрібно терміново продавати Віктора Циганкова, бо через рік-два він буде коштувати значно менше і в Європі не заграє...**

фантастики! А таких гравців, як Шевченко, було мінімум

вісім. А якби цих футболістів могли продати? Що ска-

зав би Ігор Суркіс?

Вважаю, потрібно терміново продавати Віктора Циганкова, бо через рік-два він буде коштувати значно менше і в Європі не заграє...

Проте Ігор Суркіс залишився в далекому минулому, який діє за принципом: «Я замовляю музику, слухайте всі мене». Ось тому я б і не пішов працювати в «Динамо». Але я б там надовго не затримався. Якого біса я повинен все це терпіти?»

P.S. Кілька слів про трансфери: 30-літній захисник київського «Динамо» Микола Морозюк перейшов до лав аутсайдера турецького чемпіонату — команди «Різеспор», а 33-річний форвард Євген Селезньов одягнув футболку іспанської «Малаги», яка бореться за повернення із Сегунди до Прімери. А ось донецький «Шахтар» уклав контракт із юною зіркою Ізраїлю — 19-літнім атакуючим півзахисником Манорою Соломоном, який у 2018-му потрапив до списку ТОП-50 талантів європейського футболу за версією uefa.com.

● ОТ ТОБІ Й НА...

Зірку українського тенісу покусав... сервал

30-річний Олександр Долгополов (на фото) постраждав від свого домашнього улюбленця

ФОТО GameBet.news

Колишня перша ракетка України не виходить на корт від літа минулого року. У серпні Олександр зробили операцію на кисті, і він відновлюється й донині. Але тепер до травми руки додалася ще й травма ноги.

«Ви ще хочете завести вдома сервала? Раджу спочатку добре подумати, чи справитесь. Зубки в нього ніби рівні, зайшли, як по маслу», — цитує видання segodnya.ua запис Долгополова із соцмережі, де він розмістив фото, на якому видно чотири рани на його нозі. Виявляється, тенісиста покусала ця модна серед зірок тваринка, яку він теж завів у себе і часто викладав відео з нею в Instagram.

Як повідомляє Вікіпедія, сервал — це струнка, довгонога кішка середніх розмірів. Довжина тіла — 90–135 см, висота в плечах — близько 40–65 см, вага — 8–18 кг. У сервала найдовші ноги та найбільші (відносно розмірів тіла) вуха серед котятчих. Голова мініатюрна, хвіст порівняно короткий — 30–45 см. Деякі морфологічні особливості сервала дають підстави припускати близьку спорідненість із рисями та каракалом, хоча забарвленням він більше нагадує гепарда: темні плями і смуги на жовтуватому-сірому фоні. Груди, живіт і морда у нього білі. Вуха із зовнішнього боку чорні з жовтими або білими поперечними плямами.

ФОТО зі сторінки Олександра Долгополова в Instagram

“**Сервал — це струнка, довгонога кішка середніх розмірів. Довжина тіла 90–135 см, висота в плечах до 40–65 см, вага становить 8–18 кг.**

ЧЕТВЕР, 24 СІЧНЯ

1+1	Костіциним (16+)	17:55 Незвичайні культури 18:45, 20:50 Секретні території 22:40 Дивовижний Всесвіт 00:35 Містична Україна 02:10 Два Мירוнови 03:00 Юрій Нікулін
06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1»	17.30, 22.00 Вікна-Новини 18.00 Т/с «Колі ми вдома» 22.40 Х/ф «ЛАБІРИНТИ КОХАННЯ» (16+)	
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТОН: «Телевізійна служба новин»		
09.30, 11.00, 12.20 «Одруження наосліп»		
13.00 «Міняю жінку»		
14.45 «Сімейні мелодрами»		
15.45 Т/с «Моє чуже життя» (12+)		
17.10 Т/с «Величне століття. Нова володарка»		
20.45 Т/с «Маршрути долі» (12+)		
21.45 Т/с «Шлях у порожнечу»		
22.30 «Право на владу 2019»		
ІНТЕР		
02:15 «Три сестри» 03:30, 18:00, 19:00 Ток-шоу «Стосується кожного» 04:15, 20:00 «Подоблиці» 05:00 «Тор Шоп» 05:30, 22:50 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 17:40 Новини 07:10, 08:10, 09:20 «Ранок з Інтером» 09:50 Х/ф «СМЕРТЕЛЬНА ПОМИЛКА» 11:50, 12:25 Х/ф «007: МІСЯЧНИЙ ГОНЩИК» 14:50, 15:50, 16:45, 01:30 «Речдок» 21:00 Т/с «Мереживо долі»		
УКРАЇНА		
06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 23.00 Сьогодні 09.30 Зірковий шлях 11.20 Реальна містика 13.20, 15.30 Т/с «Черговий лікар» (12+) 16.00 Історія одного злочину (16+) 18.00 Т/с «Тамниці» (12+) 19.50 Ток-шоу «Говорить Україна» 21.00 Т/с «Тамне кохання» (12+) 23.20 Контролер 23.50 Вечеря з Президентом. Частина третя		
СТБ		
05.50, 18.55 Хата на тата (12+) 08.50 Холостяк (12+) 13.00 Битва екстрасенсів (16+) 15.30 Містичні історії з Павлом		

СУБОТА, 26 СІЧНЯ

1+1	23.10 Х/ф «ДОВОГОЧУВАНЕ КОХАННЯ»	15.00, 21.00 «Орел і Решка. Перезавантаження. Америка»
06.00, 19.30 ТОН: «Телевізійна служба новин»		18.00 М/ф «Астерікс і Обелікс: Велика бійка»
07.00 «Гроші 2019»		19.25 М/ф «Астерікс і Обелікс підкорюють Америку»
08.00 «Сніданок. Вихідний»		22.10 «Орел і Решка. Перезавантаження»
10.00, 10.35 «Імо за 100»		
11.15 «Світське життя Дайджест»		
12.15 Т/с «Маршрути долі» (12+)		
16.30, 21.30 «Вечірній квартал»		
18.30 «Розмішки коміка»		
20.15 «Чистопевні 2019»		
20.25 «Українські сенсації 2019»		
23.25 «Світське життя Дайджест 2019»		
ІНТЕР		
02:15 «Добрий вечір на Інтері» 03:35 «Подоблиці тижня» 05:15 «Тор Шоп» 05:45 «Школа доктора Комаровського. Невідкладна допомога» 06:10 Мультифільм 06:40 «Готуємо разом» 07:45 «Чекай мене. Україна» 09:20 «Слово Предстоятеля» 09:30 Х/ф «ОСКАР» 11:15 Х/ф «ВЕЛИКА ПРОГУЛЯНКА» 13:50 Т/с «Знайомство з батьками» 15:50 Т/с «Плата за порятунок» 20:00 «Подоблиці» 20:30 Х/ф «007: І ЦЛОГО СВІТУ ЗАМАЛО» 23:10 Х/ф «ДОТ» 01:00 «Речдок»		
УКРАЇНА		
07.00, 15.00, 19.00 Сьогодні 07.15 Зірковий шлях 09.10, 15.20 Т/с «Тамне кохання» (12+) 17.10, 20.00 Т/с «Вище тільки любов» (12+) 22.00 Т/с «Щасливі квитки» (16+)		
СТБ		
06.00 Т/с «Колі ми вдома. Нова історія» 07.00 Караоке на Майдані 08.00 Все буде смачно! 09.55 Т/с «Спикок бабать» (16+) 14.00 Хата на тата (12+) 19.00 Т/с «Два полосу любові» (16+)		

П'ЯТНИЦЯ, 25 СІЧНЯ

1+1	19.00 Хата на тата (12+)	07.40 М/с «Каспер»
06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1»	22.45 Х/ф «П'ЯТЬ РОКІВ ТА ОДИН ДЕНЬ» (12+)	08.00 Т/с «Дорогий доктор» (16+)
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТОН: «Телевізійна служба новин»		09.50 Т/с «Пригоди Геркулеса»
09.30, 11.00, 12.20 «Одруження наосліп»		13.25 «Вірю не Вірю»
13.05 «Міняю жінку»		14.25 «Орел і Решка. Морський сезон»
14.45 «Сімейні мелодрами»		15.25, 21.00 «Орел і Решка. Навколо світу»
15.45 Т/с «Моє чуже життя» (12+)		17.20 Т/с «Доктор Хаус» (16+)
17.10 Т/с «Величне століття. Нова володарка»		23.00 «Орел і Решка. Навколосвітня подорож»
20.25 «Чистопевні 2019»		
20.35, 22.35 «Ліга сміху»		
ІНТЕР		
02:10 «Три сестри» 03:30, 18:00 Ток-шоу «Стосується кожного» 04:15 «Подоблиці» 05:00 «Тор Шоп» 05:30, 22:00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07:00, 08:00, 09:00, 17:40 Новини 07:10, 08:10, 09:20 «Ранок з Інтером» 09:50 Х/ф «УЛЬЗАНА» 11:50, 12:25 Х/ф «007: ТІЛЬКИ ДЛЯ ТВОЇХ ОЧЕЙ» 12:00 «Новини» 14:50, 15:50, 16:45, 23:45 «Речдок» 20:50 «Подоблиці тижня»		
УКРАЇНА		
06.00, 09.30 Зірковий шлях 06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 23.00 Сьогодні 10.50 Реальна містика 12.50, 15.30 Т/с «Бабка» (12+) 18.00 Т/с «Тамниці» (12+) 19.50 Ток-шоу «Говорить Україна» 22.00 Т/с «Зійде сонце» (12+) 23.20 Слідами		
СТБ		
13.10 Т/с «Одружити неможна помилувати» (12+) 17.30, 22.00 Вікна-Новини 18.00 Т/с «Колі ми вдома. Нова історія»		

НЕДІЛЯ, 27 СІЧНЯ

1+1	Хіменес-Браво	території 10:35 Секрети Другої світової 12:35, 21:00 Освенцім
06.00 ТОН: «Телевізійна служба новин»	08.50 Все буде смачно!	15:20 Природа сьогодні 17:20 Королі: полювання на монстра 23:45 Скарб.УА. У пошуках Грааля
06.50 Мультифільм	10.55 Х/ф «ШКІЛЬНИЙ ВАЛЬС»	
07.00 «Українські сенсації 2019»	12.50 Х/ф «П'ЯТЬ РОКІВ ТА ОДИН ДЕНЬ» (12+)	
08.00 «Сніданок. Вихідний»	14.50 Т/с «Два полосу любові» (16+)	
09.00 «Лото-забава»	19.00 Слідство ведуть екстрасенси (16+)	
09.45 «Світ навиворіт - 10. Бразилія»		
11.00, 12.00, 13.00, 14.00 «Світ навиворіт - 8»		
14.45 Х/ф «ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ» (16+)		
17.35 Х/ф «ГЕРАКЛ» (16+)		
19.30 «ТСН-Тиждень»		
21.00 «Голос країни 9»		
23.25 Х/ф «ІМЛА» (18+)		
ІНТЕР		
03:20, 20:00 «Подоблиці» 03:50 Д/п «Освенцім» 16+ 04:55 Х/ф «НЕ СТРИЛЯЙТЕ В БІЛИХ ЛЕБЕДІВ» 07:30 Х/ф «ТІ, ЩО ЗІЙШЛИ З НЕБЕС» 09:00 «Готуємо разом» 10:00 «Орел і Решка. Морський сезон 2» 11:50 «Орел і Решка. Перезавантаження. 3 сезон» 12:50 Х/ф «НІКОЛИ НЕГОВОРІ «НІКОЛИ» 15:25 Х/ф «007: І ЦЛОГО СВІТУ ЗАМАЛО» 18:00 Т/с «Велика маленька брехня» 20:30 «Місце зустрічі» 22:00 Х/ф «ВЧИТЕЛЬ МУЗИКИ» 00:00 «Речдок»		
УКРАЇНА		
06.30 Сьогодні 07.30 Зірковий шлях 09.30 Т/с «Вище тільки любов» (12+) 13.25 Т/с «Зійде сонце» (12+) 17.10, 21.00 Т/с «Доля обміну не підлягає» (12+) 19.00 Сьогодні. Підсумки з Олегом Панютю 20.00 Головна тема 23.00 Т/с «Щасливі квитки» (16+)		
СТБ		
06.55 Моя правда. Ектор		

Що віщують зорі

Гороскоп на 21–27 січня
ОВЕН. Не дозволяйте собі занадто розслабитися. Перш ніж узятися за нову справу, оцініть свій потенціал. У вихідні постарайтеся відкрити час для близьких людей. Сприятливий день — середа, несприятливий — понеділок.
ТЕЛЕЦЬ. Імовірно позитивні зміни в багатьох сферах життя, навіть переїзд на нове місце проживання. Вдалий час для очищення від усього зайвого: речей, думок, поглядів. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — вівторок.
БЛИЗНЮКИ. Тимчасові невдачі — це наслідок спроб вийти на новий рівень життя, це нормально і означає, що ви поступово просуваєтесь в потрібному напрямку. Сприятливий день — четвер, несприятливий — субота.
РАК. Настав період напруженої роботи. Мобілізуйте всі сили й можливості, не зважайте на дрібні невдачі, успіх не за горами. У вихідні варто бути якомога уважнішим. Сприятливий день — середа, несприятливий — понеділок.
ЛЕВ. Удача буде прихильною до вас. Не уникайте спілкування й нових знайомств, але й не показуйте людям своєї вразливості, аби не скористалися. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — вівторок.
ДІВА. Терпіння й такт — ваш девіз наступного тижня і вдома, й на роботі. Уникайте сварок і скандалів. У вихідні влаштуйте маленьке сімейне свято. Сприятливий день — понеділок, несприятливий — четвер.
ТЕРЕЗИ. Постарайтеся нічого не міняти, поки не збагнете, на чий бік варто стати. У взаєминах з колегами або старшими родичами відверта розмова усуне непорозуміння. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — субота.
СКОРПІОН. Починайте нові проекти, сповна використовуйте інтелектуальну енергію. Ситуація сприятлива для кар'єрного росту. Не приховуйте почуттів. Сприятливий день — понеділок, несприятливий — середа.
СТРЕЛЕЦЬ. Ситуація стабілізується не відразу, але зрештою течія життя вinese вас у правильному напрямку. Відкремте головне від другорядного, щоб суєта не поглинула вас. Сприятливий день — четвер, несприятливий — субота.
КОЗЕРІГ. Утримайтеся від суєти. Не розмінюйтеся на дрібниці, довіряйте інтуїції, і вона приведе вас до успіху. У вихідні скорегуйте фінансові плани. Сприятливий день — середа, несприятливий — понеділок.
ВОДОЛІЙ. Попереду — нудьга і сірі будні. Однак будьте оптимістом, плануєте на перспективу — це шлях до успіху. Постарайтеся не втратити слухну мить. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — субота.
РИБИ. Все йтиме благополучно, якщо не потуратимете ліноцям. Пропонуєте начальству свої ідеї, проекти, вони реалістичні, а отже, втіляться в життя. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — понеділок.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Витребеньки? Витребеньки!

Без сумніву, у записнику кожної господині є рецепти чудових страв, приготувати які неодмінно хочеться, але це або дорого, або довго, або і те, й інше разом – тож вони все відкладаються до слушного моменту. А можливо, такий момент настав? Бо ж коли й потішити себе і близьких смаколикама, як не в період зимових празників – адже тепер і наїдки небуденні доречні, і садово-городні клопоти не забирають багато часу

Фото ru.oxu.az.

КАЛЬМАРИ З РИСОМ І ГРИБАМИ

Фото gurman.co.ua.

Інгредієнти: 9 ст. л. рису, півлимона, 2 цибулини, 220 мл вершків, 1 морквина, 50 г сиру, 3 ст. л. борошна, 100 мл молока, 400 г шампінйонів, 5 кальмарів, оливкова олія, 2 ст. л. вершкового масла.

Приготування. Рис відварити до готовності. Нашаткувати цибулю, висипати на сковороду з розігрітим маслом і пасерувати до м'якості, додати натерту на крупній тертці морквину, згодом — нарізані гриби. Всипати попередньо промитий і замочений рис, перемішати. Кальмари промити, покласти в киплячу воду на 3 хвилини. Коли схолонуть, видалити плівки. Вершкове масло розтопити у сковорідці, всипати просіяне борошно і підсмажити до ледь жовтуватого кольору, тоді влити молоко і, постійно помішуючи, довести до кипіння. Залити вершками, додати натертий сир. Закип'ятити соус і вичавити в нього сік лимона. Рисовим фаршем заповнити тушки кальмарів, викласти у форму, залити соусом і запікати в духовці протягом півгодини при 180 градусів.

САЛАТ «МОНАСТІРСЬКИЙ»

Інгредієнти: 120 г кураги, 100 мл натурального майонезу, 80 г чорносливу, 20 г цукру, 200 г філе сьомги (або іншої червоної риби), 60–70 г подрібнених горіхів, 40 мл олії, перець, сіль, зелень.

Приготування. Замочити сухофрукти в теплій воді, після чого промити, ошпарити окропом, нарізати невеликими шматочками. Відварити підготовлене філе риби в підсоленій воді. Коли остигне, пократити чималими кубиками й обсмажити в оливковій олії. Охолоджену рибу змішати із сухофруктами й подрібненими горіхами. Посолити, поперчити, додати цукор, заправити майонезом і добре вимішати. Викласти в салатник і посипати посіченою зеленню.

Фото gurman.co.ua.

ЯЗИК У ВИННОМУ СОУСІ

Інгредієнти: 1 яловичий язик, 3 середні цибулини, 2 невеличкі морквини, 100 г вершкового масла, 1 ст. л. пшеничного борошна, 1 скл. білого сухого вина, невеликий пучок петрушки.

Приготування. Язик промити, залити холодною водою, покласти до нього почищені морквину й цибулину і варити близько 2 годин. Язик вийняти, трохи охудити, очистити від шкірки та нарізати красивими скибочками завтовшки 1 см. На сковороді розігріти вершкове масло. 2 цибулини дрібно нарізати, морквину пократити кільцями, всипати на пательню й обсмажувати до м'якості 4–5 хвилин. Додати борошно і смажити ще 2 хвилини, постійно помішуючи, після чого влити вино й 1 склянку бульйону, в якому варився язик, прокип'ятити 2 хвилини. Потім викласти в соус нарізаний язик і варити ще 3–5 хвилин. Петрушку дрібно посікти і посипати нею страву при подачі на стіл.

Фото vkysnenko.in.ua.

ДЕСЕРТ «ЯБЛУКА В СНІГУ»

Інгредієнти: 0,5 кг яблук твердих сортів, 0,5 скл. цукру (можна більше), 1 пакетик лимонного чи ананасового желе, 0,5 кг ванільного морозива, 1 ч. л.

Фото gotovim-doma.ru.

желатину, 50 г білого шоколаду.
Приготування. Яблука нарізати шматочками, прогріти в мікрохвильовці або пробланшувати, щоб вони розм'якли, трохи охолодити і перетерти на пюре через сито або за допомогою блендера. До яблучного пюре додати цукор (його кількість можна змінювати залежно від смаку фруктів і власних уподобань), желатин, добре перемішати і залишити до повного охолодження, після чого розподілити у форми для льоду й поставити в холодильник.

За інструкцією на упаковці приготувати желе, але води варто брати тро-

хи менше, щоб краще тримало форму. Половину желе розлити у склянки або чашки з округлим дном і помістити в холодильник. Коли застигне, у кожному формочку покласти по кубіку яблучного пюре, залити другу половину желе і знову поставити в холодильник.

Для подачі на стіл оформити страву так: кожному формочку потримати кілька секунд у гарячій воді, вийняти желе і покласти на блюдце округлою частиною догори, довкола «яблука» чайною ложкою розкласти морозиво, формуючи «сніговий замет», а зверху щедро притрусити натертим білим шоколадом.

ФАРШИРОВАНА ЩУКА

Фото djurenko.com.

Інгредієнти: щука (1–1,2 кг), 2 цибулини, 2–3 скибочки сухого батона (без скоринки), 3–4 ст. л. олії, 1 скл. молока, сіль, перець чорний, кориандр, гвоздика, запашний перець, петрушка, зелений салат, лимон, гранат, оливки, мариновані корнішони та томати «чері» і т. д. для подачі.

Приготування. Тушку щуки очистити від луски, гострим ножом відрізати голову відразу позаду зябрових кришок. Видалити зябра, випатрати нутроці, не розрізати черева, щоб шкіра залишилася цілою. Це треба, щоб при фаршируванні начинка не вивалювалася через дірки. Плавці також треба залишити на місці. За допомогою гострого ножа і кухонних ножиць зняти шкіру з риби цілою, як панчохи: акуратно підрізаючи м'якоть по колу, стягувати шкіру до хвостового плавника. Відрізати хребет якнайближче до хвоста. Все м'ясо зрізати з кісток і шкіри. Цибулю почистити, порізати, обсмажити на олії до золотистого кольору. Черствий білий хліб або батон замочити в молоці або кип'яченій воді. М'ясо щуки двічі перекрутити через м'ясорубку. Потім перемолоти намочений і добре віджаний хліб. Змішати все в мисці, посолити, поперчити, додати 2 ст. л. ложки холодної кип'яченої води. Фарш ретельно вимісити до однорідності і начинити ним шкіру щуки, змочуючи руки холодною водою. Фарширувати не надто щільно,

щоб при термічній обробці шкіра не лопнула. Доцільно проколоти її зубочисткою в декількох місцях. Залишками фаршу наповнити голову риби. Можна обов'язати фаршировану щуку бавовняною ниткою — це зменшить ризик розриву риби, буде зручніше її перевертати і перекладати.

Для термообробки можна використовувати два варіанти. Перший — відварювання в бульйоні з кісток і овочів. Для цього у велику каструлю покласти хребет риби, жменю вимитого лушпиння цибулі, нарізану шматочками сиру моркву. Додати лавровий лист і супове коріння, по кілька горошин чорного і запашного перцю, гвоздику і 0,5 ч. л. солі. Укласти фаршировану щуку і голову, залити холодною (!) водою, поставити каструлю на вогонь і повільно (!) довести до кипіння, після чого зменшити вогонь і варити 45 хвилин на дуже малому вогні, щоб бульйон ледь кипів, потім акуратно злити рідину. Другий варіант — запікання. Змастити олією деко й укласти на нього фаршировану щуку. Ретельно змастити всю рибу жиром — олією або вершковим маслом. Поставити в холодну духовку й увімкнути нагрівання до 180 градусів. Запікати близько години. Періодично треба змащувати щуку жиром або рідиною, яка витікає на деко, а також перевертати, щоб не підгоріла.

Блюдо застелити кількома зеленими листками салату, перекласти на нього рибу, намагаючись не пошкодити тушку. Якщо перед термообробкою щука була обв'язана ниткою, зрізати її з риби слід уже після перекидання на блюдо. Покласти до щуки голову, сформувавши імітацію цілої. Фаршировану щуку перед подачею до столу можна нарізати на порційні шматки. Але це можна зробити вже безпосередньо за святковим столом. Прикрасити кружальцями лимона, маринованими корнішонами, помідорями чері, оливками, зеленню петрушки, сітчастим візерунком з майонезу.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

Мініатюрні копії замків насамперед для... незрячих

Зменшені варіанти Вифлеємської вежі у Лісабоні та замку Любарта у Луцьку (на фото) встановлено, щоб люди з вадами зору змогли на дотик відчути всю красу цих величних споруд

Фото lutskrada.gov.ua.

Грицько ГАРБУЗ

Ой, ми вже почали давати відповідь на запитання вікторини з грудня 2018 року, про яке ті, хто вперше долучився до нашого інтелектуального конкурсу у 2019-му (а таких є чимало), нічого й не чули. Тому повторюємо його.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 53 (2018)

Поруч із неймовірно красивою Вифлеємською вежею-фортецею в столиці... Португалії стоїть її зменшена копія.

2018 року і в обласному центрі Волині презентували мініатюрний варіант її головного символу, який згідно з голосуванням визнано найкрасивішим в Україні.

І на берегах річки Таг, і на берегах Стурю встановлювали ці копії з важливою суспільною метою.

А в гарбузі сьогодні ми заховаємо предмет, яким найчастіше користуються ті, кому насамперед призначається відкриття таких мініатюр.

Вкажіть його колір?

І поки новачки мізкують про наш секрет у гарбузі, скажемо, що цього разу знову довелось вдатися до жеребкування, адже правильних відповідей було 15. Допоміг у цій справі легендарний чоловік — директор і художній керівник Волинського академічного обласного театру ляльок, заслужений діяч мистецтв України, заслужений діяч культури Польщі Данило Поштарук.

Уже через кілька хвилин після того, як Данило Андрійович оголосив дві цифри, його улюблені «3» і «7», під якими були збережені номери телефонів, з яких ми отримали правильні відповіді — слова «Білий» і «Біла тростина», сталося... новорічно-різдвяне диво. Інакше це й не назвеш. Адже то були номери... Івана Куяви і Андрія... Куяви — його батька! Ковельчан, які вже не раз ставали переможцями «Гарбуза із секретом». Але оскільки конкурс у нас чесний, то ми не стали нічого підтасовувати і кажемо: «Віват!» Тобто, одразу 200 гривень дістануться одній сім'ї.

А ось переможця серед найкращих історій, як шукали відповідь, за яку можна було тримати 150 «гривеників», цього разу не буде, бо жодна із запропонованих читачами нас нічим особливим не вразила. Але сумувати не будемо — час оголошувати нове завдання.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 3 (2019)

Скажемо одразу — ми заховаємо світлинку. На ній людина, яка добилася торік неймовірного злету. Тому й прийшла на церемонію відзначення свого таланту, одягнута у спеціальне вбрання, характерною

ознакою якого є предмет — молодший і менший «син» того, моду на який предки нашого героя колись принесли всієї Європи. А потім і світу. Цей аксесуар навіть отримав назву від його нації.

Тезка по імені людини зі світлини зустрічається в когорті тих, хто причетний до вручення Томоса Україні. А ще деякі українці знайшли в його успіху виправдання свого провалу. Хоча насамперед мали б порадіти через те, що в нас є спільні предки. У Прикарпатті. Навіть назва об'єднує — різниця тільки в прикметнику. І нелюбов до Росії та її друзів — також.

Та й для тих, хто живе не на Прикарпатті, а в головному місті на березі річки Стур, стало вже рідним національне вбрання країни, яку представляє герой зі світлини. Нагадає

воно поле найвідомішої у світі битви за участю королів.

Чиє фото ми заховаємо у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 29 січня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «М'яч», «Три ведмеді», «Андрій Розтока»).

Увага: з одного номера можна відправити лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграві призів 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох. А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, пр.сп. Воли, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!

ЦЕ ЦІКАВО!

Хто придумав білу тростину?

У 1921 році в англійському місті Брістоль молодий фотограф Джеймс Біггс через нещасний випадок втратив зір. Але порада осліплого солдата не здаватись і спробувати самому справлятися допомогла йому розпочати нове життя

Джеймс став частіше виходити на вулицю без супроводу, користуючись звичайною тростиною для прогулянок. З часом він зазначив, що проста тростина не гарантує безпеки, а також може стати джерелом небезпеки для інших перехожих. Тоді Джеймсові спало на думку пофарбувати тростинку в білий колір, щоб вона більше привер-

тала до себе увагу навіть за похмурої погоди.

Його ідея спрацювала і, як зазначає Вікіпедія, вже у 1932 році в Англії Королівський національний інститут для сліпих розпочав офіційно впроваджувати білу тростину серед незрячих (на фото). У 1969-му 15 жовтня було визнано Міжнародним днем білої тростини.

КРОСВОРД

1										2
			8					9		
			13							
			17	Водохреща				10	3	
7										
								14		
			12	16					11	4
6					15					
								5		

1-2. Або Водохреща. 2-3. Один із родоводу Ісуса Христа. 3-4. Театралізоване різдвяне дійство. 4-5. «Прийшов Іван ...?.. та й забрав свята на плечі» (Приказка). 5-6. Сан апостола, першомученика Степана. 6-7. Місто дитинства Ісуса. 7-8. Апостол, учень апостола Павла. 8-9. Річка, в якій хрестився Ісус. 9-10. Місце перебування вищих сил. 10-11. Частина вбрання сановної духовної особи. 11-12. Титул святої Ніни Грузинської. 12-13. Означає «замість престолу». 13-14. Підсвічник, який стоїть за престолом. 14-15. Релігійна книга зі стислим викладом догматів християнської віри. 15-16. Вищий чернечий ступінь у православній церкві. 16-17. Богиня ранкової зорі (рим. міф.).

Склав Ярослав РОЙКО, м. Луцьк.

Відповіді — у наступному номері

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 10 СІЧНЯ

По горизонталі: 1. Церква. 5. Єгова. 9. Струна. 10. Ра. 11. Двері. 13. Аск. 16. Око. 17. Хі. 20. Мінц. 21. Егіда. 22. Вікно. 23. ЛуАЗ. 24. Земля. По вертикалі: 1. Еквіта. 3. Кворум. 4. Алевад. 5. Євангеліє. 6. Осія. 7. Ас. 8. Католицизм. 12. Іов. 14. Клобук. 15. Апофеоз. 18. Диво. 19. Сіам. 20. Маля.

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових.

Склав Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

8			6					
2			9				7	
7					2	5		4
	9							
	7		8	2	1		4	
								2
4	1	3						2
		5			6			3
					5			9

Відповіді на кросворд SUDOKU, опублікований 10 січня

Відповіді — у наступному номері «Цікавої газети»

8	5	4	9	2	1	6	7	3
1	7	9	4	3	6	5	8	2
2	3	6	8	7	5	1	9	4
6	1	8	5	9	4	3	2	7
3	9	2	7	1	8	4	6	5
7	4	5	3	6	2	8	1	9
4	6	1	2	5	9	7	3	8
5	2	7	1	8	3	9	4	6
9	8	3	6	4	7	2	5	1

САМА СОБИ ПСИХОЛОГ

«Я подумки постійно нила і почувалась пригніченою»

Щире одкровення молодої мами

Кілька років тому мені довелося піти на шкільні збори до сестри замість батьків. Спочатку загальношкільні, далі — класні. Чомусь страшенно хотілося мати урочистий вигляд, бо думалося, що то честь — представляти маму і брати участь у житті сестри. Я прийшла завчасно в сукні і з зачіскою, сіла у майже порожній актовій залі й стала чекати початку

Надія АЗАРОВА

То було хвилююче і відповідальне, я сподівалася побачити таких же зацікавлених людей. Але за 5 хвилин до початку в дверях стали з'являтися то групами, то поодиноці сумні, втомлені і навіть агресивні жіночки, які, очевидно, бігли на збори прямо з роботи чи занять фітнесом — у спортивних штанах і джінсах, у розтягнутих пуловерах і кросівках, не нафарбовані, з волоссям, закрученим у вузол на потилиці... Чи не в кожній був змучений і нещасний вираз обличчя... Далі вони сварились і кричали про щось, але я вже не чула. Я думала про побачене...

А от на днях у мене було дежавю. Я знову помітила щось подібне в супермаркетах і крамницях. Раніше не придивлялась, мабуть... Змучені і розгублені жінки з кошачками, які уточнюють якісь рецепти по телефону, поспішають, злятаються на кожного, хто довго шукає гроші на касі чи забув попередньо зважити банани... І стало якось сумно.

А потім раптом пригадалось, як років 7 тому у мене був затишний період, коли я майже не працювала і була домогосподаркою з малою дитиною. Мені було 22, і я жила в постійному очікуванні літа, хорошої погоди, вихідних... я чекала, коли вже довариться борщ, коли закінчиться брудний посуд, проріжуться всі зуби в малюка... Я подумки постійно нила і почувалась пригніченою.

А потім мій син захворів, і ми опинились у страшній палаті з грибок

Фото aif.ua.

«Як багато жінок віддали б усе золото світу, аби хоч раз піти на збори до своїх дітей, яких уже нема або й не було...»

на стелі, коричневими від бруду матрацами і несмачною їжею. Мій син не вставав з ліжка, і все, чого я хотіла, — це аби він знову гасав по квартирі, розкидаючи іграшки, аби знову варити супи і бачити, як він залюбки їсть. Повернувшись додому, я почувалася найщасливішою з жінок, миючи посуд після своєї сім'ї, і плакала, дякуючи Богу за все, що маю.

Я знаю, що всім тим жінкам, мабуть, нелегко. Люди завжди мають свою історію, яку збоку і не розглядиш. Але водночас я знаю і те, як багато жінок віддали б усе золото світу, аби хоч раз піти на збори до своїх дітей, яких уже нема або й не було, як багато мріють про те, аби готувати суп не лише собі, бути в теплі і мити

посуд в гарячій воді, як багато хотіли б приготувати святкову вечерю чоловікові, який загинув і більше не повернеться...

Ми часто буваємо нещасними лише тому, що не вміємо бути щасливими на своєму місці. Але саме в тому вся суть, аби щодня знаходити привід радити, бо він точно є, якщо пошукати.

Я витратила багато років перш ніж зрозуміла, що Новий рік — це ще один привід подякувати всьому і всім, радіти і цінувати те, що маєш. Або змінити місце, яке не влаштовує, здійснити мрії і знайти вирішення давніх проблем. І якщо це справді так, то бажаю вам частіше усміхатись, рухаючись до того виходу.

— Які тварини ведуть нічний спосіб життя? — запитує в сестри.

— Погугли.

— А де вони водяться?

)):)) :))

Лікар приходить до хворого мало-го. Бачить, що його молодша сестричка бігає по підлозі босоніж.

— Ану, красунечко, взуй капці, щоб і ти не захворіла.

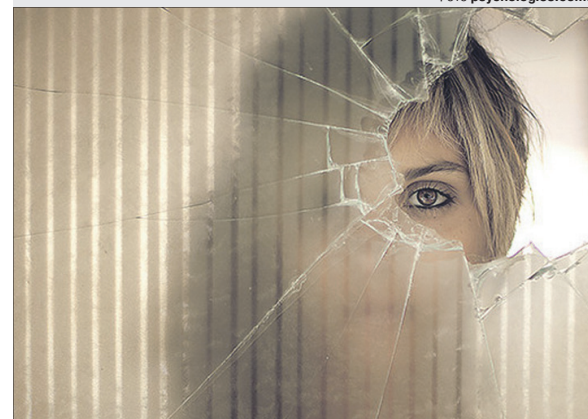
Коли педіатр пішов, мати помічає, що дівчинка все ще боса.

— Ти чула, що говорив лікар?

— Він сказав, що я красунечка.

ЖИТТЯ ЯК СЕРІАЛ

Фото psychologics.com.

«Він не дзвонив?»

А вона ж була її ближчою за рідну сестру

Як же голосно цокав настінний годинник, аж у голові від нього тенькало! Людмила поволі підвелася з ліжка, зняла його зі стіни і, вийнявши батарейки, жбурнула на підлогу. Їй здавалося, час зупинився. Тож хай і він, отой проклятий подарунок дітей на їхнє із чоловіком срібне весілля, теж мовчить

Леся САДОМСЬКА

«То, напевно, він в усьому винен — не можна ж таке дарувати», — подумала. Люда вже третю добу не вставала з ліжка, втупилася в стелю і безперервно шукала-придумувала виправдання своєму чоловікові й тій, кого вважала ближчою за рідну сестру. Вона шукала помилки у своїй поведінці, пригадувала-наизувала, як пазли, події давніх і теперішніх днів, років... «Яка ж я дурепа», — обхопивши руками голову, повторювала раз у раз. «Мамо, будь ласка, хоч склянку чаю випий, — просила сімнадцятирічна донька. — Ти три дні й крихти в роті не мала». «Він не дзвонив?» — спитала тихо, не відводячи очей від стелі. Так, ніби в тій точці, в котру весь час дивилася, щось є, мовби там, як у кіно, прокручується вкотре до дрібничок усе її життя.

Люда з Ігорем познайомилася на першому курсі інституту. Як гарно він залицявся! Вони були настільки ідеальною парою, що їх називали Ромео й Джульє-

Головне, що ми любимо одне одного, а статки заробимо.

еттою. Після закінчення вишу одружилися. Тиснулися попервах в малесенькій кімнатці гуртожитку, невисокі зарплати, небагаті батьки. «Головне, що ми любимо одне одного, а статки заробимо», — завжди переко-нувала Людмила маму й тата, коли вони нагадували їй про небідних та перспективних, закоханих у неї хлопців.

Спливав час, підростали діти — Іванко й Софійка. Щороку множилися їхні бізнесові об'єкти. Подружжя і справді багато досягло. Відкрили чимало магазинів, автомийок, звели добротний будинок. Людмила завжди була бездоганною господинею: наварено, напечено, чистота, як в операційній, діти доглянуті. А ще була вона першокласною бізнес-вумен, справи вела вміло, керівником була здібним. Лягала поночі, вставала вдосвіта. У всій тій рутині, вщерть сповнених роботою буднях завжди старалася догоджати Ігорю. «Дружина повинна їздити із чоловіком на риболовлю, на полювання, дивитися з ним футбол, бути йому цікавою, мати класний вигляд... Бо інакше ідеальної родини не вийде», — переко-нувала вона подруг і раділа, що сім'я прекрасна, у домі затишок.

Закінчення на с. 14

Усміхніться!

)):)) :))

— Жінко, викликай «швидку»: мабуть, я допився! Мені здається, що в нас півдверима — карлики з мішками...

— Дай їм цукерків, дурню, це діти колядують...

)):)) :))

— Люба, що там сталося?
— Це я за табуретку зачепилася...
— Ніжки цілі?
— Так, але болять трішки...

— Я запитую, чи в табуретки ніжки цілі...

)):)) :))

З розмови двох одеситок:

— Розо, нащо ти стільки цукерок купила?

— На чорний день...

— Нівроку ж ти фразу придумала замість «пожертв вночі!»

)):)) :))

Хлопчик виконує домашнє завдання з біології.